

EL CARRILET

CASTELL-PLATJA D'ARO / SANT FELIU DE GUÍXOLS / SANTA CRISTINA D'ARO

Núm. 29 - DESEMBRE 1991 - 150 PTA

Bones
Festes
1992!!!

Pizarri

Butano Castillo, s.a.

*Distribució de gas butà i propà envasat
Instal·lacions
Calefacció modular*

Central: c/ Ample, 10 - Telèfon 31 49 34 - 17230 PALAMÓS

*P. dels Guíxols, 11-16
Telèfon 32 20 08
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS*

*Mestre Sagrera, 8
Telèfon 30 45 03
17200 PALAFRUGELL*

**MAR
FRANC**

LA MILLOR PELL AL MILLOR PREU

Ctra. a Sant Feliu, 22 - PLATJA D'ARO

Estem a les portes del mític any 1992 que ens ha de deparar tan importants esdeveniments: els Jocs Olímpics de Barcelona i, més de refilada, l'Exposició Universal de Sevilla amb la possibilitat de utilitzar-los promocionalment per a la Costa Brava aprofitant aquest impressionant aparador al món que seran sobretot els Jocs de Barcelona. Hem de tenir en compte però, que mentre a Barcelona l'estiu de 1992 mancaran places per allotjar a les legions de visitants, la Costa Brava i el turisme en general travessen una crisi important. En aquest context, els Jocs seran una promoció turística efectiva? Perquè depèn de com ho mirem pot servir tant per donar a conèixer Barcelona i la seva

àrea al món, per una banda, com per altra, donar fe que la vida en aquest indret és molt cara i que els preus són prohibitius cara a futurs visitants. No sabem si els ajuntaments de la Costa Brava a nivell comunitari o individual han estudiat com aprofitar aquest esdeveniment com a publicitat del nostre litoral i dels nostres serveis però és d'esperar que alguna acció s'emprenqui en aquest sentit, si és que encara hi som a temps.

Però el 1992 també ens depararà moments més entranyables amb la celebració d'un altre esdeveniment, aquest més casolà: el centenari del tren de Sant Feliu i en aquest aspecte sí que ja fa temps que hi ha moviment; ho heu pogut comprovar en aquestes mateixes planes en anteriors números. Fins i tot, nosaltres mateixos tindrem novetats, però d'això en parlarem quan tinguem el blat al sac i ben lligat.

Mentrestant, us desitgem unes bones festes de Nadal i que el 1992 us sigui tan favorable i bíblic com fa temps que ens diuen.

EL CARRILET

Membre de l'ASSOCIACIÓ CATALANA DE PREMSA COMARCAL

EL CARRILET no es fa responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats. Es permet la reproducció total o parcial dels articles, esmentant-ne la procedència.

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Pere Barreda, Cecilio Blanco, Àngel Jiménez, Enric Estarlí, Josep Mir, Amadeo Mayoral, Jordi Bona, Francesc Aicart, Anna Escarpanter.

COL·LABORADORS:

J.J. Gallardo, Valentina Escudero, Mariàngela Vilallonga, Joaquim Pijoan, Pere Bofill, Joan Trillas, Joan Sala, Jaume Esteva, Xevi.

Dibuixos: Ricard Wynecken, Sergi Cervantes. Portada: Pilarín Bayés.

Fotos: Joan Caralt.

REDACCIÓ:

Av. de la Platja, s/n (antiga Creu Roja) - CASTELL D'ARO

Administració, subscripcions i publicitat:

Galeries Montseny, 22 - Apartat 176 - 17250 PLATJA D'ARO - Tel. 82 64 19

Dipòsit legal: GI-292-87

Grup Cultural "EL CARRILET" - Apartat 107 - 17250 PLATJA D'ARO

IMPRESSIÓ:

CURBET & MARQUÉS IMPRESSORS, SL - Girona

4

La piscina coberta de Platja d'Aro

8

Entrevista

12

Un aterratge forçós (i III)

15

El vagó boig

16

Paisatges i poetes

17

Vagó-correu

18

Fum, fum, fum

19

Art a tres bandes

22

La secció d'escacs endavant

23

Un món viable

25

Club Golf Mas Nou

26

Xevil·lusions

28

Tribuna política

29

A un any de la mort d'en Manolo Santos

30

La festa dels avis

31

Sant Feliu de Guíxols

35

Entreteniments

37

Xevi: nou llibre i rècord

38

Los pintores de la Vall d'Aro

LA PISCINA COBERTA DE PLATJA D'ARO

Comença a escalfar-se l'hivern polític a Platja d'Aro amb la polèmica sobre el projecte i inici d'obres de la Piscina Municipal coberta i climatitzada.

De seguida es polaritzen les postures, es personalitzen les qüestions i comencen les hostilitats.

L'Emili Riera acusa l'anterior Equip de Govern d'haver infringit la llei, de fer adjudicacions "esperpèntiques i descarrilades" i qualifica les gestions d'en Joan Bassó de "malson".

L'Emili Riera hauria de moderar la seva oratòria desqualificadora que sols ajuda a crispar els ànims i dificulta la convivència.

Tot i coincidir amb l'Emili que l'anterior Equip de Govern va cometre errades notables, sobretot de seguiment econòmic-financer, voldria que com jo, el conseller Riera donés per suposat que, tant l'Anicet Clara com en Joan Bassó, sempre han volgut el millor per Platja d'Aro, de la mateixa manera que també ho volen en Joan Giraut i el propi Riera, encara que de vegades s'aprofiti l'avinentesa per, tot i fent el millor pel poble, afavorir algun amic o requalificar urbanísticament

algun terreny de la seva propietat.

Errades doncs i no pas "malsons", com sols d'errada, fruit de la inexperiència política, es pot qualificar l'ordre donada per en Narcís Marisch de tornar a emplenar de terra les excavacions de rebaix i fonamentació de la piscina, saltant-se tots els procediments administratius, anul·lant unes obres fetes i perdent per tant, els més de tres milions de pessetes que s'hi portaven gastats.

També d'errada, aquesta menys comprensible, es pot qualificar el fet que el Ponent d'Obres es negui a revelar públicament el nom del qui va donar l'ordre de tornar a emplenar el "forat pudent" quan tot el poble ho sap des del primer moment.

A les eleccions municipals de l'any 87 tots els grups polítics amb una exemplar i poc acostumada unanimitat varen saber copsar la necessitat de dotar el poble d'una piscina pública coberta i climatitzada. Recordo fins i tot que en Joan Bassó a cavall entre la demagògia i el bon humor, en prometia dues.

Certament aquest tipus d'ins-

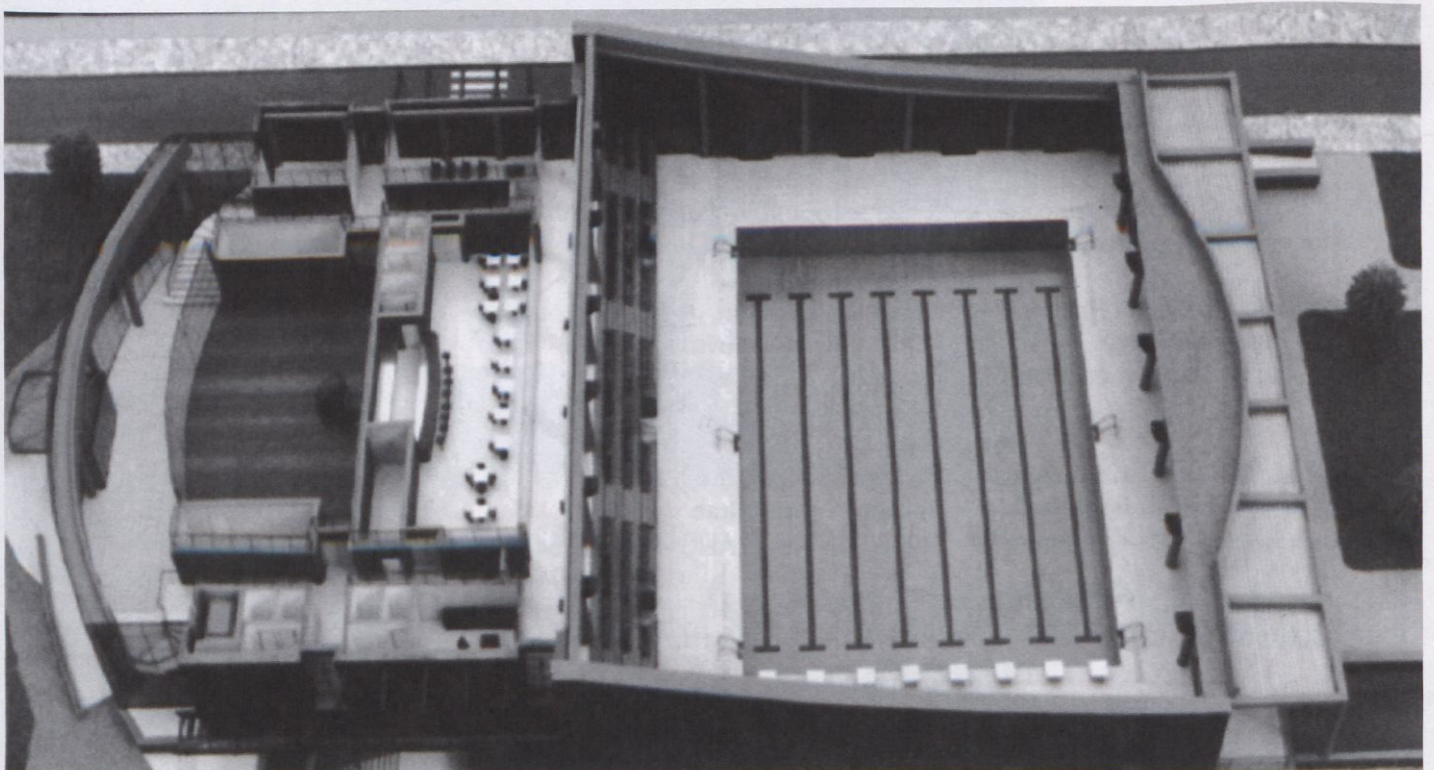
tal·lació es pot considerar necessària com a part de la "qualitat de vida" a la qual legítimament tenim dret en funció de la riquesa que es genera a la zona i la forta pressió tributària a què les empreses i el ciutadà mig es veuen sotmesos, a més de la demostrada vocació de Platja d'Aro d'ésser població capdavantera en equipaments socials, esportius i turístics.

Perquè una piscina de les característiques de la que s'ha començat a construir a Platja d'Aro transcendeix en molt les seves funcions esportives per convertir-se en un equipament eminentment social.

Els usuaris més beneficiats d'una piscina pública climatitzada són la mestressa de casa per qüestions de fisioteràpia, d'aprenentatge o de plaer, i la mainada, col·lectivament com a activitat extra-escolar o individualment pels mateixos motius sanitaris o de lleure.

Però l'ús i l'explotació d'aquestes instal·lacions és molt més ampli:

– Acords d'utilització amb centres escolars, centres esportius, clubs i associacions.

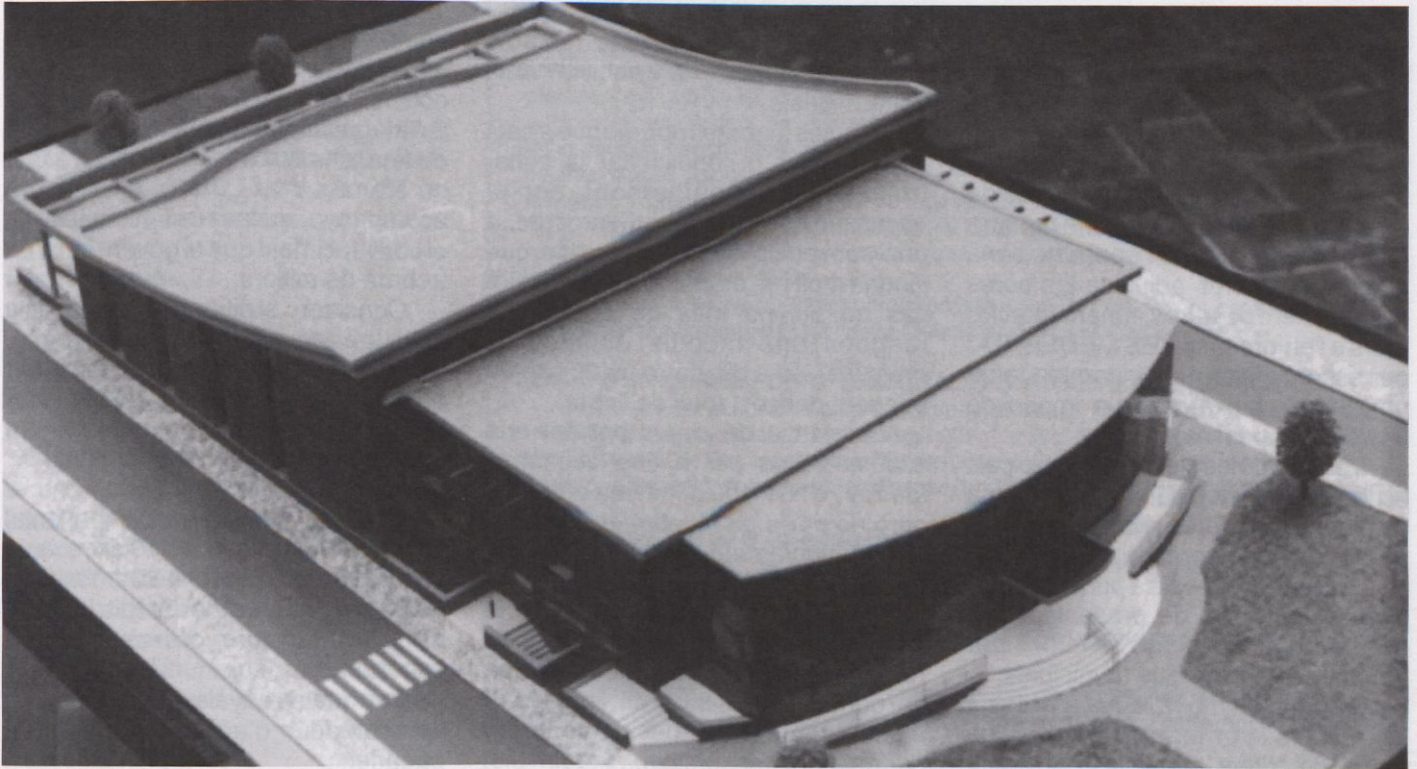

NOTÍCIES DE SANT FELIU

L'ARXIU I EL MUSEU DE SANT FELIU OBREN LES SEVES PORTES

El dia 21 de desembre, a les 7 de la tarda, s'inauguren les noves instal·lacions del Servei d'Arxiu i el Museu d'Història de la Ciutat tant a obrir al públic les seves portes. En l'acte participen entre d'altres els senyors Ramon Alborch —secretari en cap de l'Ajuntament de Sant Feliu—, president de l'Associació d'Arxiveres i Bibliotecaris— i Ricard Alarç, director dels museus de la Diputació de Barcelona.

El projecte de l'edifici, dissenyat per l'arquitecte Antoni Gaudí, és un dels més importants de la ciutat de Sant Feliu de Guàrdia i Noya.

— Utilització com a centre de recuperació fisioterapèutica.

— Classes de natació lliures per a particulars.

— Convenis amb indústries i empreses per a l'ús del seu personal.

— Possibilitat concertada que els hotels de la zona ho puguin incloure dins la seva oferta (sobretot l'hivern i temporada baixa).

— Creació de clubs de natació i organització de competicions esportives.

S'ha d'assenyalar que el complex disposa a part de la pròpia piscina, de mides olímpiques, de servei de sauna, gimnàs, infermeria, i fins i tot, aprofitant l'especial fonamentació d'aquest tipus d'obra, una sala especial de tir.

La petita història, doncs, de la nostra polèmica piscina comença com s'ha dit als fulls dels programes de tots els partits de la campanya de l'any 1987, comicis guanyats a Platja d'Aro pel CDS que governà amb l'ajut d'IC.

En compliment d'aquesta voluntat unitària, el 13 de març de 1989, l'Ajuntament encarrega el projecte als arquitectes germans Antoni i Manuel

Vázquez i Bosch.

En Ramir Pons i en Manel Durán critiquen aferrissadament que l'encàrrec fos directe, sense concurs públic previ.

L'encàrrec directe potser no és el millor sistema, però el concurs públic tampoc ofereix cap garantia d'obtenir un bon projecte com ha quedat sobradament provat en els dos casos en què s'ha emprat aquest mecanisme a Platja d'Aro: el passeig Marítim i l'ordenació de la plaça d'Europa.

L'Equip de Govern es va estimar més buscar directament uns tècnics amb experiència en instal·lacions esportives, visitar les seves obres i d'entre elles especialment la Piscina Municipal coberta i climatitzada d'Anglès, tot just acabada i una de les primeres d'aquest tipus, i un cop convençuts de la vàlua tècnica de l'equip, fer l'encàrrec.

L'afortunada circumstància que els germans Vázquez siguin veïns de Platja d'Aro des de fa més de 20 anys facilità enormement el diàleg, la captació de necessitats i el posterior seguiment de l'obra.

En una primera visita corporativa de l'Ajuntament a la Generalitat, el Sr. Gelabert del Departament d'Esports els encoratjà a tirar endavant i a sol·licitar ajuts tot i manifestant-los que eren el primer ajuntament de la comarca en fer-ho.

El 5 de juny del 89 l'equip tècnic fa lliurament del "Projecte Bàsic", el 14 de juny del 89 el Ple de l'Ajuntament pren l'acord de demanar l'ajut de la Generalitat.

Aquell any les poques disponibilitats del govern català fa que l'única piscina que se subvencioni a les nostres comarques sigui la de Blanes (Ajuntament convergent).

L'Ajuntament de Platja d'Aro no es desanima i l'any 1990, crea una partida pressupostària amb una assignació de 70 milions i encarrega el projecte d'execució.

L'any 1991 se celebra una reunió amb el secretari d'Estat per l'esport Sr. Vilaseca.

El Sr. Vilaseca aconsella modificar el projecte abaratint-lo i adaptant-lo als estàndards de la Generalitat per facilitar l'obtenció de la subvenció.

LA PISCINA COBERTA DE PLATJA D'ARO

El projecte es modifica de seguida i segons l'opinió general es millora. La Conselleria d'Esports de la Generalitat manifesta "extraoficialment" que el fet de començar les obres s'interpretaria com un gest de "ferma voluntat", que facilitaria l'obtenció dels ajuts oficials.

El 15 de març d'enguany, l'alcalde en funcions Joan Bassó d'una manera oportunista per a uns i oportuna per a altres, per Decret, adjudica les obres de moviment de terres, fonamentació i murs a l'empresa "ILLES MEDES, SA" per ésser l'oferta més favorable (amb un 25% de baixa), per un import de 34.937.667 pessetes.

Després de les eleccions municipals el nou alcalde Joan Giraut, per manca de diners, pacta amb la constructora la paralització temporal de les obres.

La Generalitat està a punt de tornar a obrir el termini de presentació de sol·licitud de subvenció per equipaments esportius municipals.

Caldrà estar molt a l'aguait per ésser els primers i per fer prevaler aquesta mena de "drets adquirits" per haver estat els primers, per tenir les obres començades, i per tenir, ara sí, un ajuntament convergent.

Els ajuntaments de Sant Feliu de Guíxols, de Palamós i de Palafrugell ara també tenen projecte bàsic aprovat i optaran, sens dubte, a la subvenció de la Generalitat que també sens dubte,

sols en concedirà una en aquesta comarca.

L'ajut de la Generalitat ja sols dependrà, doncs, de l'habilitat dels polítics locals.

De totes maneres no crec que s'hagi de supeditar o condicionar la construcció d'un equipament social necessari i unànimement demanat, a una subvenció de la Generalitat que vindria molt bé, és clar, però que en tot cas no pujaria més de 60 milions (segons uns mòduls estàndards prefixats), és a dir, entre un 25 i un 30 per cent del cost total de l'obra.

La manca de diners pot ser una excusa vàlida per a una economia familiar, o fins i tot, per a una empresa però no per a un ajuntament i menys per un ajuntament com el de Castell-Platja d'Aro.

El nostre municipi a causa de la imprevisió i desordenada gestió de l'anterior grup de govern, es troba en un període de manca de liquidesa i d'endeutament no desitjable, però perfectament assumible... i redimible, absolutament legal i molt per sota dels màxims permesos per la Llei de Règim Local.

L'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro té suficients recursos com per sortir d'aquesta "mini-crisi" a curt termini i tirar endavant el projecte començat de piscina municipal coberta i climatitzada.

Sols calen dues coses:

1. Voluntat política clara de l'actual equip de govern de fer-la. Caldria en aquest sentit el pronunciament, clar i concís (clar i català) de l'Emili Riera.
2. Imaginació per trobar una fórmula de finançament adequada.

Només a títol d'exemple acompanyo, dues o tres fórmules, en el convenciment que el govern local en trobarà de millors.

Considero el pitjor dels casos, és a dir, que no ens concedeixin cap subvenció (tenim tots els números per obtenir-la).

Fórmula núm. 1

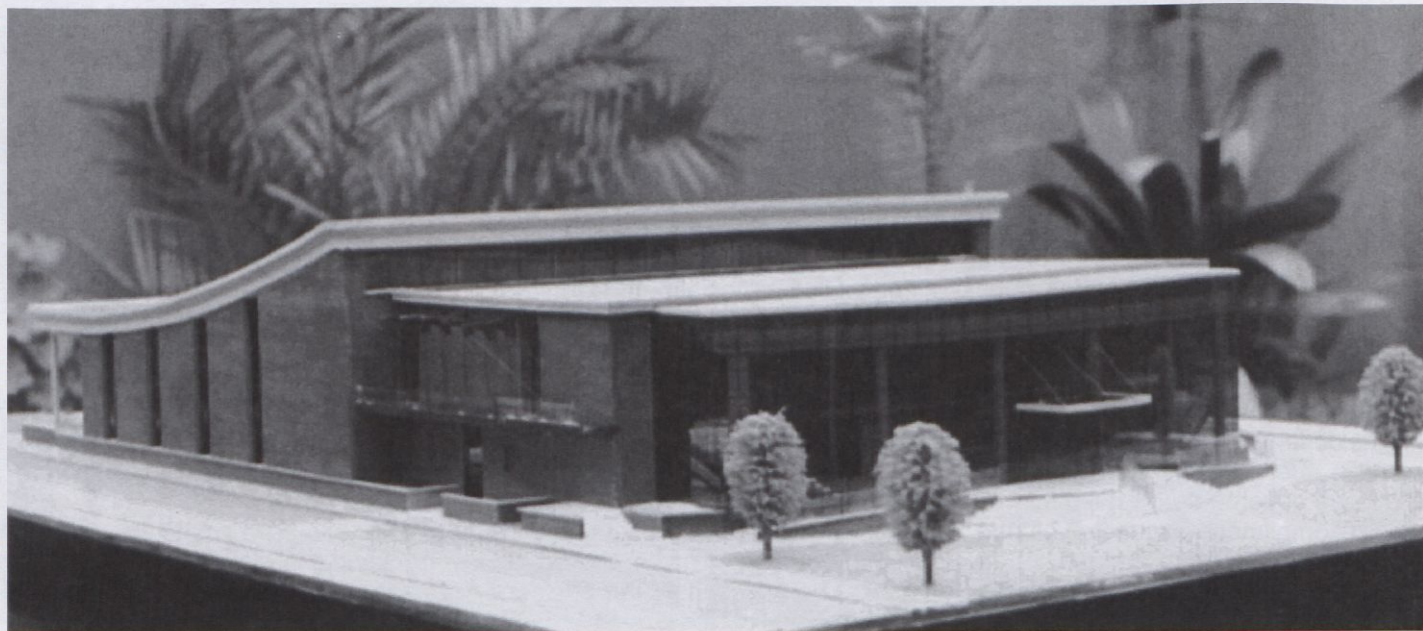
Demanar un crèdit per l'import total de l'obra a un termini de 10 anys, a un interès preferencial del 12,50% (Tae 12,80%), al Banc de Crèdit Local o altra entitat que ofereixi millors condicions.

Les quotes anyals dels interessos i amortització d'aquest capital, es pagarien...

Reduint un 6% la plantilla de personal de l'Ajuntament.

Durant els darrers deu anys, la plantilla municipal s'ha doblat, és a dir, ha augmentat més del cent per cent.

Atès que ni el nombre d'habitants ni els serveis que l'Ajuntament dona als veïns ha augmentat en la mateixa

NOTÍCIES DE SANT FELIU

L'ARXIU I EL MUSEU DE SANT FELIU OBREN LES SEVES PORTES

El dia 21 de desembre, a les 7 de la tarda, s'inauguren les noves instal·lacions del Servei d'Arxiu; i el Museu d'Història de la Ciutat torna a obrir al públic les seves portes.

En l'acte parlen dels dos serveis Ramon Alberch —arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona i president de l'Associació d'Arxivers de Catalunya— i Roger Marcet, director dels museus de la Diputació de Barcelona.

Ambdues institucions s'emplacen avui dins de l'edifici restaurat del monestir.

EXPOSICIÓ A AMÈRICA

El proper dia 16 de gener i fins al 28 de febrer del 1992 a les sales d'exposicions del monestir de Sant Feliu tindrà lloc una mostra d'objectes i documentació que fan referència als guixolencs que anaren a Amèrica al segle XIX: "Guixolencs a Amèrica".

Hom la subdivideix en diferents apartats: construcció de vaixells (drassanes); embarcacions construïdes, a Sant Feliu, a mitjan segle XIX, i evocació dels millors mestres d'aixa; escoles nàutiques; Cosme Calsada, un pilot guixolenc; diaris de navegació i altres instruments de navegació; les rutes comercials més importants; l'emigració guixolenc a Amèrica i aspectes culturals d'ací d'allà.

Cap a dos mil noms de guixolencs que emigraren durant aquella època seran coneguts pels visitants de l'exposició.

Dins el marc de l'exposició, tindrem ocasió d'escoltar els millors especialistes en història de les relacions de Catalunya i Amèrica, el proper mes de gener.

EDICIÓ D'UN LLIBRE SOBRE L'EMIGRACIÓ GUIXOLENCA A AMÈRICA

Amb ocasió de l'exposició abans esmentada, s'edita un llibre que tracta de l'emigració a Amèrica dels guixolencs, durant el segle XIX. L'estudi ha estat elaborat pel professor de la Universitat de Barcelona Cèsar Yáñez i portarà el títol *Sortir de casa per anar a casa. Comerç, navegació i estratègies familiars en l'emigració de Sant Feliu a Amèrica, el segle XIX*.

És el número 7 de la col·lecció Estudis Guixolencs.

Molt aviat, doncs, es farà la presentació del llibre en el marc de l'exposició "Guixolencs a Amèrica".

ÈXIT DE L'OBRA REPRESENTADA PER L'ARLEQUÍ DE PAPER: «JO SERÉ EL SEU GENDRE»

La representació teatral: "Jo seré el seu gendre" de Jaume Villanova, representada pel grup guixolenc L'Arlequí de Paper, el dia 30 de novembre, al Teatre-Auditori de Sant Feliu, assolí un important èxit.

El grup L'Arlequí de Paper, successor de la històrica Agrupació Romea de Sant Feliu, ha iniciat de nou les seves activitats escèniques compaginant l'estil i maneres dels actors més experimentats amb les noves incorporacions d'actrius i actors més joves. Cal destacar sobretot el paper d'Agustina, la minyona, —Isabel Illas—, per la seva fluïdesa i seguretat. Rosa (M. Teresa Payrot) i Vicenç (Joaquim Illas) van saber desenvolupar el seu paper amb la veterana maestria de sempre.

L'obra és una comèdia senzilla, ben estructurada, on s'enllacen diferents situacions divertides.

I el públic no hi va faltar. S'omplí el Teatre-Auditori de Sant Feliu, la qual cosa constitueix ja un excel·lent premi per a L'Arlequí de Paper.

Des de les pàgines d'«El Carrilet» felicitem tots els actors i la coordinadora del Grup: Lolita Loubat.

EDICIÓ D'UN CALENDARI "CENTENARI DEL TREN DE SANT FELIU"

Aquests dies de Nadal surt a la llum el primer fruit o acte del Centenari del Tren de Sant Feliu. Es tracta de dotze dibuixos fets pel Sr. Prior (Cassà de la Selva) que representen, mes per mes, cada una de les antigues estacions, més un detall significatiu de cada població perquè fàcilment aquesta sigui reconeguda.

Demaneu-lo al vostre Ajuntament! No us quedéssiu sense!

AMB MOLTS DIES PER ENDAVANT, ES PREPARA LA SETMANA DE LA PAU (del 2 al 10 de maig del 1992)

Impulsada pel grup guixolenc de JUSTÍCIA i PAU es prepara a molts nivells diferents la celebració d'una setmana dedicada a la Pau. El lema que la inspira és "Del colonialisme (1492) a la Comunitat Universal". O el que és el mateix: d'unes relacions de domini a unes relacions de col·laboració entre els homes i els pobles.

Totes les associacions o grups que vulguin hi poden participar, a partir de les seves pròpies activitats.

En aquest sentit, les escoles, a través dels tallers d'història, comencen a fer els seus treballs escolars: dibuixos, poesies, discursos, etc., amb la idea de la pau.

Conferències, teatre, cinema, exposicions..., i tot allò que vulgueu, pensant que podem fer nosaltres perquè les relacions entre el homes i els pobles, cada vegada més, esdevinguin de germanor, en la justícia i la llibertat.

Més informació la podeu trobar al GRUP JUSTÍCIA i PAU, C/ Lleida, núm. 84. Tel. 32 12 15 de Sant Feliu.

En properes edicions d'«El Carrilet» explicarem més la idea i seguirem la informació.

proporció, és presumible que el cos de treballadors municipals estigui sobredimensionat i un reajustament del 6% podria ésser perfectament assumible.

Evidentment, si el reajustament fos d'alts funcionaris, el nombre dels quals també s'ha doblat, amb un 3% de reducció n'hi hauria prou.

Fórmula núm. 2

Aquesta fórmula és menys traumàtica i consisteix en realitzar (vendre's) una petita part del patrimoni municipal.

L'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro té un important patrimoni en edificis, terrenys, solars, zones verdes, sòl rústic, amarradors al port esportiu, provinents d'antigues propietats, compres, expropiacions, cessions, participacions,...

Patrimoni municipal, per cert sense cura, abandonat i deteriorat (masia Bas, parc de Pinell,...) del que no se n'aprofita ningú.

Sembla que seria una correcta interpretació de la voluntat del poble de reconvertir un patrimoni extens i estèril, que ni tan sols s'aconsegueix mantenir net i presentable, en un equipament social del qual se'n pugui beneficiar i enorgullir tothom.

Fórmula núm. 3

Desenterrar la formidable eina d'en Ramir Pons per enriquir el patrimoni municipal del sòl: EL CONVENI.

El Conveni consisteix més o menys en el següent: un senyor té cent mil metres quadrats de terreny (o 583, tant hi fa), on no s'hi pot fer res. L'home vol fer quelcom per enriquir-se com els seus veïns, i va a veure l'alcalde.

L'alcalde li diu: "Aquí no s'hi pot fer res, però si dels cent mil metres quadrats en regales setanta mil a l'Ajuntament, a la resta et deixarem fer el que vulguis".

En el cas que ens ocupa, sols cal canviar el del 70% del terreny per "La construcció d'una «piscina municipal coberta i climatitzada»".

Fàcil, oi?

JOSEP MIR

MONTSERRAT SALA I ALBERTÍ

JUTGESSA DE PAU DE SANTA CRISTINA D'ARO

Pau és el que tots desitgem i més quan s'acosten aquestes festes nadalenques. La pau ha de ser tan important com la vida mateixa, que és pròpia de cada un de nosaltres, però la pau és un deure de tots, i mantenir-la i procurar que els que no en gaudeixen ho poguessin fer hauria de ser la màxima aspiració de la nostra condició humana. Parlant de pau, he cregut que uns personatges que la podem simbolitzar són els jutges de pau, considerats llecs dins l'organigrama judicial, que amb la seva condició han sabut portar la bona convivència dins la nostra comunitat.

A Santa Cristina d'Aro la jutgessa de pau és Montserrat Sala nomenada com a tal el dia 3 de maig de 1991.

- Quin lloc ocupa dins els jutges de pau que ha tingut Santa Cristina d'Aro?

- A partir del primer que consta al Registre Civil, ocupo el lloc 27.

- Faci una mica d'història dels jutges de pau.

- Es començà a parlar de jutges de pau al Reglament per a l'Administració de Justícia del 26 de setembre de 1835. Pel Reial Decret de 22 d'octubre de 1855, es disposa la creació i organització de jutjats de pau a tots els pobles amb ajuntaments. Per motius polítics l'esmentat Reial Decret queda sense efecte, i aquesta situació es manté fins al Reial Decret de 28 de novembre de 1856, en què torna a ressorgir la figura del jutge de pau amb l'article 99.1, que fixa la Llei Orgànica 6/1985 d'1 de juliol del poder judicial, que diu: a cada municipi on no hi hagi Jutjat de Primera Instància

i Instrucció, i amb jurisdicció en el terme corresponent, hi haurà un jutjat de pau.

- Qui nomena un jutge de pau?

- El proposa l'ajuntament del poble, amb el vot favorable de la majoria absoluta dels seus membres. Un cop aprovat l'acord, aquest serà tramès al jutge de primera instància i instrucció, el qual l'eleva a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia corresponent que, si reuneix les condicions exigides, nomenarà el jutge de pau.

- Quants anys de mandat té un jutge de pau?

- Quatre anys, però poden ésser reelegits.

- Quines atribucions té un jutge de pau?

- En l'ordre civil, actes de conciliació, sempre que la quantitat d'allò que s'ha acordat no excedeixi les cinc mil pessetes, i qüestions de litigi, en una quantitat igual que l'anterior, que s'hauran de tramitar pel judici verbal civil.

En l'ordre penal, segons la Llei Orgànica 7/1988, els jutges de pau del lloc on s'hagin comès els corresponents fets són competents per sancionar els fets següents: disparar armes de foc, aire comprimit o gas. Pertorbació de l'ordre en actes públics. Desobediència a l'autoritat i als seus agents. Ocultació d'alguna de les generals de la Llei a un funcionari que ho sol·liciti en exercici de les seves funcions. Negativa a rebre moneda legítima: ús de moneda falsa. Profanació de cadàvers i cementiris. Provocació de qualsevol dany als carrers o als jardins. Amenaces i coaccions. Entrar a dins d'una heretat, sense permís de l'amo... Sempre i quan la sanció a la falta estigui castigada pel codi amb multes de cinc mil a cinquanta mil pessetes. En matèria de Registre Civil, atesa l'extensió del seu treball no entrarem en l'estudi.

- Vostè, amb el temps que porta de jutge de pau, com analitzaria la seva funció?

- Veig que el meu treball és més burocràtic que sancionador, i la meua funció la considero com un treball d'auxili judicial amb un caire més humà, que algunes vegades pot tenir més efectivitat que un tecnicisme.

- Per què no es dona més competència als jutges de pau?

- És un tema molt debatut; un dels arguments més utilitzats és que no estem prou preparats per resoldre assumptes, però jo crec que amb curssets es podria aconseguir un nivell més apropiat al nostre temps, però sense deixar com he dit abans, aquell tracte més humà de conciliació i bona entesa.

JUTGES DE PAU A SANTA CRISTINA D'ARO ALS ÚLTIMS 120 ANYS

1871-1872	JOAN RAURIC	1931-1940	JOAQUIM PLA i VILASECA
1872-1877	JAUME ROCA	1940	NARCÍS SERRA i XUCLÀ
1877-1889	MIQUEL DALMAU	1940-1941	VICENÇ ROCA i AULADELL
1889-1893	JOAN PLA i AULADELL	1942-1944	JOSEP DE CIURANA i BALMAÑA
1893	JOAN CAMA i BOADA (SUPLENT)	1944-1946	JOAN BOADA i GELADA
1893-1899	PERE BALMAÑA i ROS	1946-1951	JOAN CAMA i MARCO
1899-1901	JOAN PLA AULADELL	1951-1953	JOAN BOADA i GELADA
1901-1903	PERE AYMERICH i CLARA	1953-1955	JOSEP ROSELLÓ i DAUSA
1903-1905	PERE LLOVERAS i RECOLTA	1955-1956	JOSEP DE CIURANA i BALMAÑA
1905-1907	VICENÇ AULADELL i AGUSTÍ	1956-1965	JOSEP MONT i MARCO
1908-1919	JOAN PLA AULADELL	1965-1985	JOAN MONT i RIERA
1919-1923	JOSEP MARIA VICENS i COMPAÑO	1985-1989	MÀRIUS ROURA i CALASANZ
1924-1931	JOAN AULADELL i AGUSTÍ	1989-1991	JOSEP FONT i MORATO
		1991	MONTSERRAT SALA i ALBERTÍ

NADAL

- Ser nomenat per l'Ajuntament, no pot crear una certa dependència?

- Això també és un tema que s'ha considerat, però no ho crec perquè l'Ajuntament necessita de la funció del jutge de pau com a representant del poder judicial, precisament per no caure en el favoritisme.

- Com està compost un jutjat de pau?

- Els jutjats de pau estan formats pel jutge de pau i el secretari del jutjat de pau, que és el secretari de l'ajuntament del poble.

- Tenen alguna associació que reguli la seva tasca?

- Tenim l'Associació Catalana en pro de la Justícia. L'associació s'ha convertit en un punt de referència en un ampli ventall, a partir del qual s'obren moltes possibilitats. També tenim contactes amb col·lectius d'altres associacions de jutges de pau d'altres autonomies. A més la Generalitat de Catalunya ha rebut la transferència de competències en Administració de Justícia d'acord amb els articles 50è i 52è. Això comportarà una atenció més acurada i especial a les necessitats dels nostres jutjats de pau.

- Econòmicament, està ben retribuït, un jutge de pau?

- Tenim una assignació anual de cent mil pessetes.

- La seva joventut no treu força judicial a la seva tasca?

- Aquesta força ve donada per unes lleis establertes, i jo en cap moment fins ara, quan la meua presència ha estat necessària, he notat cap símptoma de falta de respecte a la meua persona i al que represento, tant per part de les forces públiques com consultes d'àmbit local i personal. Això no vol dir que alguna vegada he d'escoltar la frase: "això com ho farem, nena?".

- La seva designació li va produir...?

- Alegria primer de tot, i després vaig adonar-me que era una responsabilitat, i espero, amb l'ajuda de tots, poder-la exercir amb justícia i pau.

Recordem, amb aquesta llista, i agraïm la tasca feta per altres jutges de pau de Santa Cristina d'Aro.

Agraeixo la col·laboració de Xavier Casadevall i Arbusé, per la seva aportació a aquesta entrevista en tractar temes jurídics més concrets.

AMADEU

Aquestes festes sempre s'han considerat les més entranyables de l'any, una sèrie de circumstàncies que afavoreixen aquest qualificatiu, més aviat de temps passats quan la religió ocupava una part més important dins la nostra manera de ser i donar a aquelles un caire de missatge i exemple, emparant-se en el fet de la vinguda d'un home en situació de pobresa i que havia de ser el salvador de la humanitat per donar força d'esperit, no de butxaca, als que mai podrien aconseguir el que anomenem béns materials.

Després de temps, em pregunto que potser hagués valgut la pena venir envoltat de riquesa, perquè a la fi sempre la riquesa pot donar a la pobresa, però rares vegades aquesta pot donar res a la riquesa. I quan la pobresa rep de mans de la riquesa, hi ha com un rebuig d'estima en si mateix, i fa superar molt més la teua condició. El greu del que passa, és que a vegades el rebuig és considerat com atemptat contra el poder establert i d'aquí ve el seu esberrany.

Per això si el missatge hagués vingut de l'home ostentós i ric, perquè venint de dalt la finalitat havia de ser la mateixa, però solament de diferent manera de venir al món, la humanitat hagués comprès que les paraules eren bones, però no l'exemple, per tant potser llavors haguessin canviat el voler tenir poder i riquesa per optar per pobresa i tolerància.

Ara el Nadal el considerem una mica d'aiguabarreig: religió, festa tradicional tirant a folklòrica i sobretot una bona taula; també val la bona excusa de la família i amics, però a la taula. Podríem fer un Nadal sense taula?

Aquest també deu ser el nostre rebuig a aquell naixement a on no hi havia taula ni festa. Potser si el naixement s'hagués celebrat amb una bona fanfara, ara nosaltres faríem un Nadal d'abstinència i pobresa i seríem més amics que mai.

Bones festes.

AMADEU

ELECTRODOMÈSTICS
LLISTES DE NOCES
OBJECTES DE REGAL
SERVEI TÈCNIC

C/ Alacant, 109
Sant Feliu de Guíxols
Girona
Tel. (972) 32 50 03

EVARA 3

theo

ESTÈTICA

Quiromassatge - Tractaments facials i corporals - Neteges de cutis - Permanent i tintura de pestanyes - Decoloració del berrisoll
Depilació progressiva amb cera tèbia i calenta
Maquillatges.

Ctra. St. Feliu, 5 - Tel. (972) 81 77 28
Platja d'Aro

ASSEGURANCES

CARRANZA

EDIFICI SAROMER

Ctra. Sant Feliu de Guíxols, s/n
☎ 81 93 47
PLATJA D'ARO(Girona)

SUBSCRIVIU-VOS A «EL CARRILET»

Desitjo subscriure'm a la revista **EL CARRILET**

Nom i cognoms _____

Adreça _____

Població _____

SIGNATURA

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Data _____

Nom i cognoms _____

Cte.C./llibreta d'estalvis núm. _____

Banc/Caixa _____

Sucursal _____

Senyors, agrairia que, amb càrrec al meu compte, paguin fins nova ordre els rebuts presentats per la revista **EL CARRILET**

SIGNATURA

*si té qualsevol problema culinari
i vol quedar bé,
vingui a veure'ns*

CARNISSERIA - XARCUTERIA
·Productes Casolans·

Plaça d'Espanya, 11 17220 **SANT FELIU DE GUÍXOLS**
Telèfon (972) 32 41 40 (Girona)

MOBLES D'ARO

SOCIETAT ANÒNIMA

MOBLES DE TOTS ELS ESTILS
 INSTAL·LACIONS D'HOTELS, APART-HOTELS, RESIDÈNCIES
 PISOS, BUNGALOWS, APARTAMENTS, ETC.

Ctra. Sant Feliu de Guíxols
 Centre Comercial Super Stop

Tel. 972 / 82 52 66
 17250 PLATJA D'ARO

DROGUERIA PLAYA

PINTURAS * MOQUETAS
 PAPELES PINTADOS

Galerías El Carrillón

Tel. 82 64 58
 17250 PLAYA DE ARO

carnisseria xarcuteria

MARTI COLL

Avda. La Pau - ☎ 81 85 42

PLATJA D'ARO

UN ATERRATGE FORÇÓS (I III)

Amb el risc de fer-nos reiteratius en el tema, creiem oportú acabar de publicar noves informacions sobre l'aterratge forçós d'un avió bombarder britànic "Stirling" a la platja de Platja d'Aro la nit del 21 de novembre de 1942. D'una banda, el Sr. Lluís Palahí i Xargay, lector d'*El Carrilet* i conegut estudiós de temes locals, ens fa arribar una interessant missiva aportant noves dades sobre el tema, que reproduïm a continuació:

Sobre el motiu que provocà que l'avió restés molt mal parat, que es considera no gaire explicable, em

permeto fer el següent comentari:

En aquell temps, la configuració de la platja estava formada per dos plans de sorra a diferent nivell. Entre el de més cap a l'interior i el més proper al mar existia una diferència de bastants metres; el desnivell era relativament brusc i quan veníem a banyar-nos altres nois i jo en aquest sector de la platja, un dels jocs que sempre es practicava era el d'estirar-se, ben recte, en el nivell superior i deixar-se anar, a rodolons fins a la part baixa, amb una velocitat que s'anava incrementant a causa de la forta inclinació.

Com molts d'altres guixolencs, jo també vaig acudir a contemplar l'avió accidentat i recordo que tothom coincidia en la suposició que l'Stirling devia anar aterrant sobre el pla de sorra més baix, fins que la seva ala dreta topà amb la massa de sorra més elevada, brutal xoc que provocà les destrosses.

Amb caràcter suplementari, li participo que el senyor Francesc Roca, de Sant Feliu, que era llavors el meu professor de francès, i que a més coneixia l'idioma anglès, fou l'encarregat de fer d'interpret entre els aviadors i les autoritats locals, ja que en aquelles dates no es va trobar ningú a Platja d'Aro que sabés parlar en anglès.

Rebi la meva felicitació per la qualitat del reportatge en qüestió i qui sap si serà un dia possible publicar-ne un altre sobre un anterior aterratge forçós que es va produir l'any 1938, durant la Guerra Civil, d'un avió Savoia, italià, que va descendir, de nit, sobre els camps de "La Barraca", a Santa Cristina.

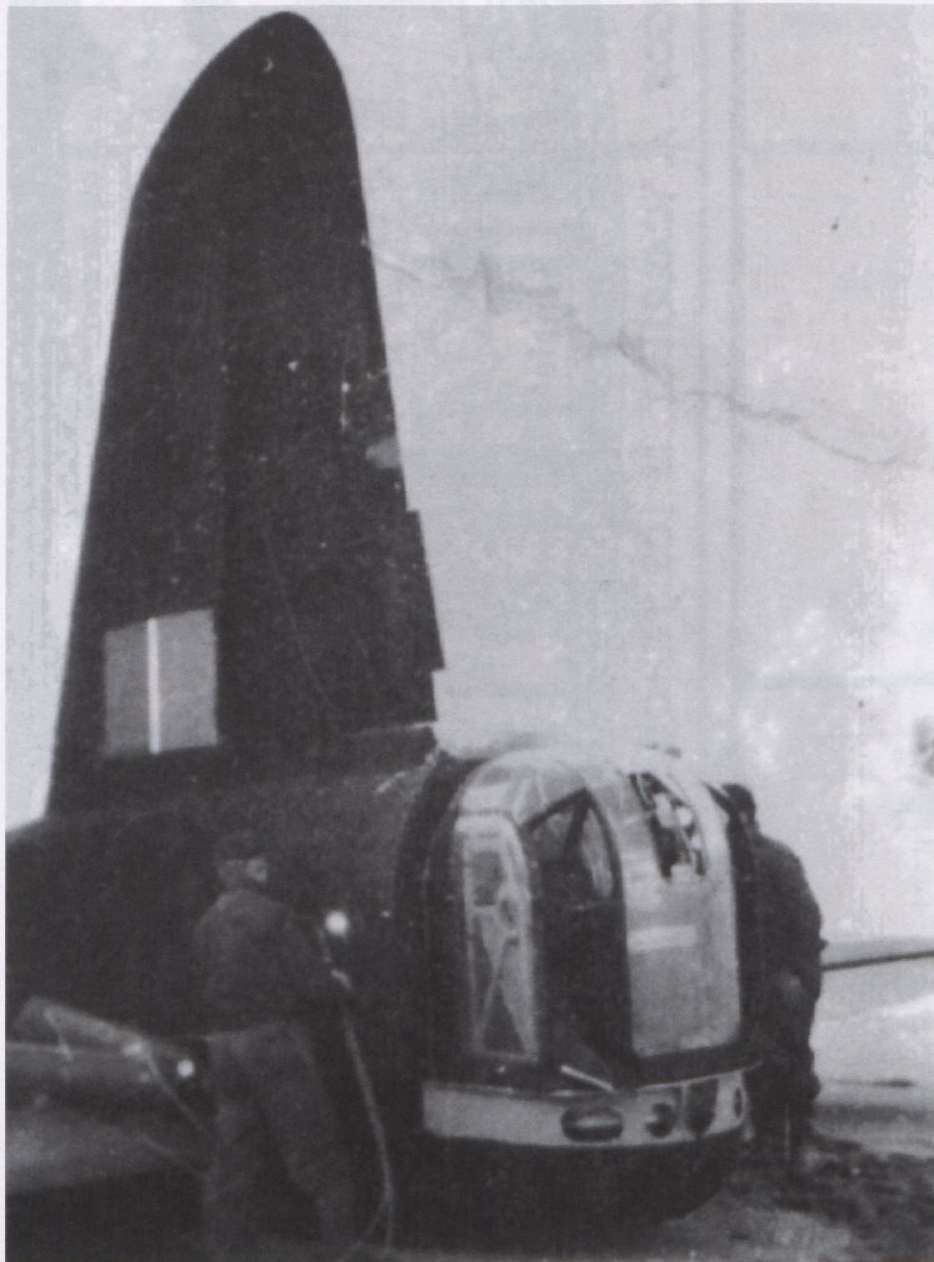
Ben atentament.

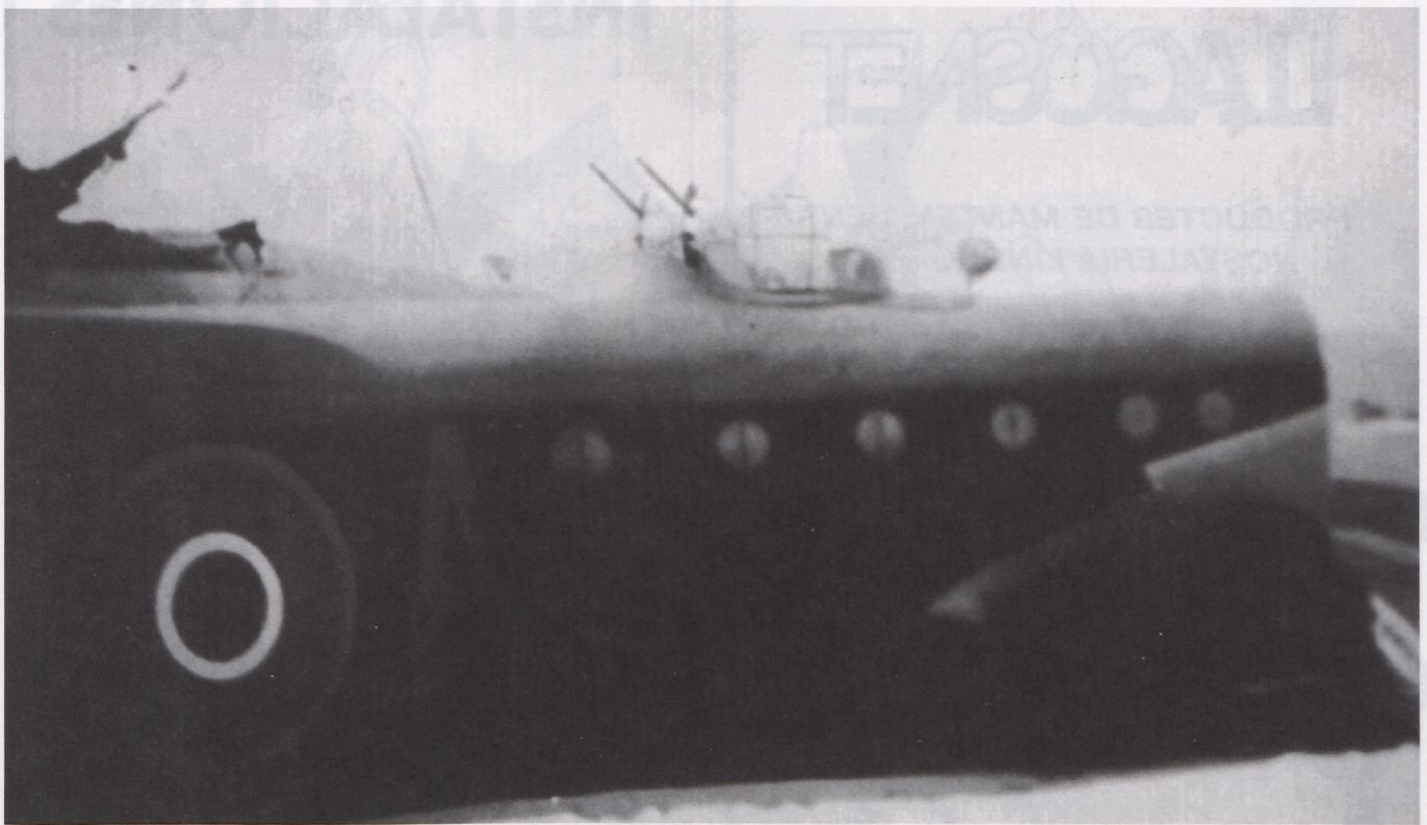
Sobre l'avió italià que comenta el Sr. Palahí, podem dir que l'autor de la investigació sobre l'«Stirling», Sr. Joan Romeu, ens comentà que coneixia el tema i per l'interès demostrat, no podem descartar que publiqui un estudi sobre el cas algun dia. Agraïm al Sr. Palahí la valuosa informació facilitada i els seus comentaris entorn aquest fet.

D'altra banda, creiem interessant reproduir la reacció dels estaments oficials de l'època davant aquest incident, transcrivint els documents que sobre el cas es varen creuar diferents dependències oficials.

No hem pogut localitzar fins ara, l'informe que la Guàrdia Civil local degué fer a les instàncies superiors malgrat haver-ho investigat en la documentació que sobre el Govern Civil es guarda a l'Arxiu Històric de Girona, però sí hem pogut trobar a l'Arxiu Històric de Castell-Platja d'Aro la carta que l'alcalde, aleshores Narcís Bas i Mató, trameté al governador informant del fet:

"Tengo el honor de dirigirme a V.E. para confirmar mi conferencia telefónica de esta mañana, dando cuenta del

aterriaje en este término municipal, a la una de la madrugada en el paraje desembocadura del río Ridaura, en el agregado de Playa de Aro, de un cuatrimotor inglés que llevaba las siguientes inscripciones: B.K. 595 y con letras mayores L.S.A. Iba tripulado por ocho individuos que han manifestado que eran ingleses y procedían de Inglaterra.

Se ha hecho cargo de la referida tripulación el Sr. Comandante del Puesto de la Guardia Civil de Costas, el cual los ha entregado a su Comandancia con residencia en San Feliu de Guíxols.

Dios salve a España y guarde a V.E. por muchos años.

Castillo de Aro,
21 de noviembre de 1942".

Encara que per a la gent de Fanals i de la comarca aquest incident representà un fet fora del normal, per les autoritats oficials de l'època no ho devia ser tant si tenim en compte el moment històric que vivia Europa i la situació geogràfica de la nostra costa respecte a la zona del conflicte de la II Guerra Mundial. Durant aquells dies, s'estava en plena campanya bèl·lica i el sud de França i Itàlia eren zona de guerra i el trànsit aeri i marítim era intens. Pertant, qualsevol avió o vaixell atacat, enfonsat o avariament al golf de Lleó, tenia moltes probabilitats d'ésser arrossegat pel corrent fins a la Costa Brava. Tenim constància de l'arribada de tripulacions de vaixells tant de guerra

com civils i avions, avariats, abatuts o enfonsats en aigües internacionals. Esmentem a continuació alguns dels casos més representatius de 1942 i 1943:

– El 13 de desembre de 1942 un avió bimotor tipus Junker 88, alemany, procedent de Montpeller, cau al mar a Palamós, al paratge La Clota, enfonsant-se a tres metres. Els quatre tripulants foren rescatats per veïns del poble.

– El 9 de març de 1943 el submarí anglès "Taurus" desembarca ràpidament a Palamós al capità Pedro Ortiz i al mariner Antonio Piñeiro pertanyents al vapor matriculat a Bilbao "Bartolo". L'esmentat vaixell fou enfonsat el dia 6 pel submarí, el qual tenia ordre d'enfonsar tots els vaixells de la companyia a la qual pertanyia el "Bartolo".

– El 18 de setembre de 1943 arriba a la platja de Sant Antoni un bot amb un tinent, quatre suboficials i vint-i-un mariners italians pertanyents al vaixell de guerra "Vivaldi" que fou enfonsat entre Còrsega i Sardenya.

– El 17 de setembre també, arribà a Blanes una embarcació a motor de 8 m d'eslora amb quaranta-set tripulants italians, d'aquests nou ferits. Pertanyien a un destructor que fou atacat, igualment que l'anterior cas (degueren prendre part en el mateix combat), entre Còrsega i Sardenya; el vaixell fou avariament de forma important però continuà la marxa fins que s'enfonsà a quaranta milles de la costa italiana. El vent i el corrent els portà fins a Blanes.

Durant aquests anys hi ha multitud de casos semblants al llarg de la nostra costa. Segurament per aquest motiu i més probablement per la caiguda de l'Stirling a Platja d'Aro, el Ministeri de la Governación dicta unes normes a complir en aquests casos: "Con frecuencia ocurren en el territorio nacional accidentes y aterrizajes anormales de aviones extranjeros y, con el fin de que todas las autoridades tanto civiles como militares, sepan a que atenerse en los casos indicados y proceder en todo momento con unidad de criterio, esta Presidencia ha tenido a bien dictar las normas que a continuación se detallan:...".

Aquestes normes tracten de l'atenció mèdica als possibles ferits, la prohibició d'acostar-se a l'aparell per part de qualsevol persona, impedir als tripulants destruir l'aparell o efectes i instruments que hi hagi, precaucions a tenir en compte pel fet que transportaven normalment explosius, l'allotjament dels tripulants, la prohibició als particulars de quedar-se material dels avions i competències dels diferents cossos militars en cada cas.

Seria bo que les autoritats municipals fessin un nou intent per tenir entre nosaltres el capità Mike Wyatt, que avui té prop dels 80 anys, i retre-li un petit homenatge en record de la proesa que ara fa quaranta-nou anys va realitzar al nostre litoral.

PERE BARREDA i MASÓ
Fotos: Josep Jové, Castelló.

LLAGOSNET

**PRODUCTES DE MANTENIMENT
HOSTALERIA I INDÚSTRIA**

Distribuidor de

i SPARTAN

Tel. (972) 81 84 70

Ctra. Sta. Cristina - 17250 PLATJA D'ARO - CASTELL D'ARO

INSTAL·LACIONES

SAVA

**LLUM
AIGUA
CALEFACCIÓ**

Ctra. Sta. Cristina, s/n - Tel. 81 80 13 - PLATJA D'ARO (Girona)

DISCO B.B.

PLATJA D'ARO

CARNS, CARGOLS, ESCALIVADA...

Tot a la brasa.

Obert a partir de les 20 h.

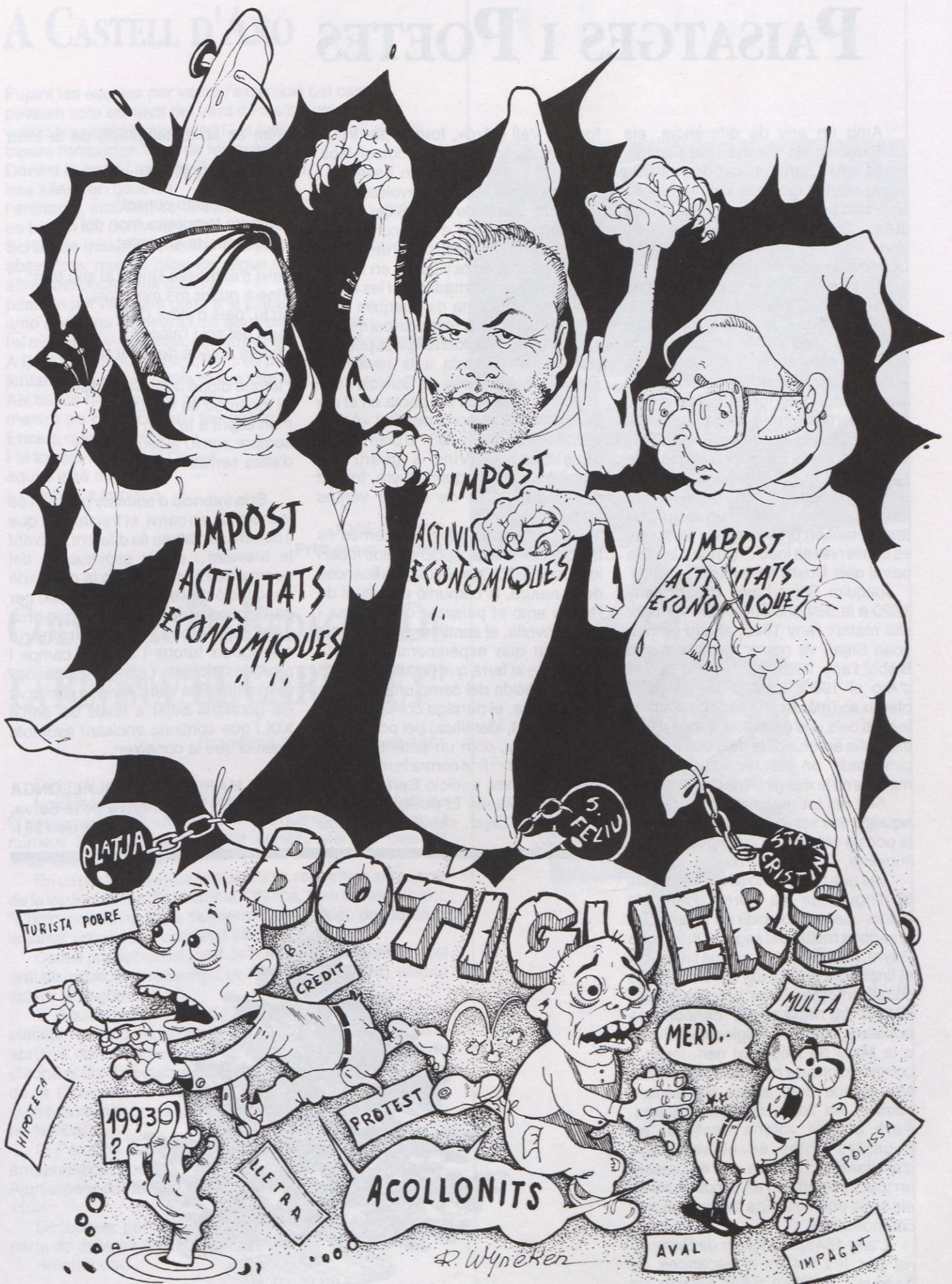
Tel. 81 73 75 - PLATJA D'ARO

superAvui

Pericay

**L'amabilitat i l'assessorament
del botiguer d'avui**

Ctra. Sant Feliu, 11
PLATJA D'ARO

PAISATGES I POETES

Amb un any de diferència, els ajuntaments de Girona i de Castell-Platja d'Aro han publicat dos estudis sobre poetes catalans del nou-cents. Es tracta de *Ruyra, inèdit* de M. Lluïsa Julià, i *Castell d'Aro al cor: Joaquim i Joan Sitjar* de Jordi Vinyoles i Boadella. Dos indrets de la Costa Brava són protagonistes d'alguns dels poemes d'aquests autors: Blanes i la Vall d'Aro. Mentre que Ruyra és un autor consagrat dins de la història de la literatura catalana, els germans Joaquim i Joan Sitjar són pràcticament uns desconeguts, tot i que alguns dels seus poemes foren publicats en vida.

Joaquim Ruyra naixia a Girona l'any 1858 i moria a Barcelona el mes de maig de 1939. En l'estudi al qual ens referim s'hi poden trobar algunes dades inèdites de la seva vida i un conjunt de textos, tant en prosa com en vers, que es conservaven inèdits també a la casa pairal dels Ruyra a Blanes.

Joaquim Sitjar havia nascut l'any 1820 a la Bisbal d'Empordà i va morir allà mateix l'any 1885; el seu germà, Joan Sitjar, va néixer igualment a la Bisbal l'any 1828 i va morir a la Vall d'Aro el 1900. L'estudi de Vinyoles ofereix així mateix una sèrie de poemes inèdits dels dos germans, a més d'una biografia aprofundida dels dos autors i cimentada en les recerques documentals en arxius gironins i barcelonins.

Són del tot recomanables, doncs, aquests dos estudis per conèixer millor la poesia catalana d'una època no tan llunyana.

I és que tampoc no són llunyans els continguts de les obres d'aquests autors que van coincidir en vida durant la segona meitat del segle XIX, tot i que Ruyra, molt més jove, visqué fins quasi el final de la guerra del 36. L'amor, les cuites amoroses, les noietes joves i belles, la naturalesa, cançonetes populars, poemes religiosos dedicats a la Mare de Déu o al nen Jesús, i composicions de caràcter costumista, són alguns dels temes constants i comuns en l'obra d'aquests autors. Però el que voldria destacar en aquestes notes és el sentiment d'arrelament a la terra que és present en tots tres homes i es deixa veure en els seus poemes. Ens fixarem en tres composicions.

L'any 1845, "en tornar de Barcelona per les festes o vacances de Pasqua", Joaquim Sitjar escrivia un poema intitulat «A mon dolç país, lo

formós Vall d'Aro», format per tretze estrofes de quatre versos octosíl·labs. Aquest poema serveix de base, tal i com assenyala Jordi Vinyoles, per a una composició de Joan Sitjar també dedicada a la Vall d'Aro, constituïda per seixanta-tres estrofes, també de quatre versos octosíl·labs, i en la qual es repeteixen alternadament les tretze estrofes del poema de Joaquim amb algunes variacions respecte del model. Aquest poema de Joan Sitjar és publicat per primera vegada a la revista *El Puerto* de Sant Feliu de Guíxols l'any 1900 com a record del poeta en el dia de la seva mort, porta per títol «Adéu, Vall estimat». L'any 1931 al diari *El Matí* es publicava «Vine a guarir ma melangia» de Joaquim Ruyra, format per vuit estrofes de quatre versos cadascuna.

La temàtica d'aquests poemes és la mateixa: la descripció del lloc ideal i idealitzat, el lloc agradable, les lloances de la natura, la comunió espiritual de l'home amb el paisatge que estima i que l'envolta, el sentiment d'harmonia i de pau que experimenta el poeta davant de la terra que l'acull, l'elogi de la vida plàcida del camp enfront de la vida urbana, el paratge conegut, i per això estimat, identificat pel poeta com el seu refugi, com un autèntic remei contra el dolor i fins contra la mort, dins de la més pura tradició literària, però amb un to planer. El poeta de la Vall d'Aro, Joan Sitjar, s'exalta en el seu

ànim en la contemplació de la terra estimada:

Adéu, mon Vall estimat!

Mirant-te sento consol,
i sempre temp(e)ra mon dol
ton cel pur, ta amenitat.

I així s'expressa Ruyra al seu torn:
Vine a guarir ma melangia,
oh tu, país d'atzur i d'or
terra del sol i l'alegria,
Blanes amada del meu cor.

I també digué Joaquim Sitjar:
Si me trobo en la ciutat,
mon esprit a tu se'n va;
sempre somio el teu pla
d'altres serres rodejat.

Si la intenció d'aquests poemes és la mateixa, en canvi, el tractament que li donen uns i altres és diferent. Davant la brevetat i major espiritualitat del poema de Ruyra, trobem la detallada descripció de l'entorn paisatgístic per part, sobretot de Joan Sitjar, que amb una minuciositat extraordinària ressegueix turons i serrats, camps i arbredes, poblets i santuaris, masos i fonts d'aquesta Vall d'Aro que encisava els germans Sitjar a finals del segle XIX i que continua encisant avui tots aquells que la coneixen.

MARIÀNGELA VILALLONGA
Romanyà de la Selva,
agost de 1991.

A CASTELL D'ARO

Pujant les escales per veure l'exposició del castell
passem sota els arcs del verd de les branques
veient les plantes retallades i les fulles que mou el vent,
tapant l'ombratge fresc de les acàcies.
Davant la paret i arcs de Benedormiens,
tres tuies ben galanes
i entremig, inclinant-se obedients
es troben les atzavares.
Sortint de mirar els quadres que per cert, molt bonics,
abstractes, murals, clàssics, algun tètric
altres del poble molt eixerits,
passem per l'arc que dona a la plaça petita
amb escalons de pedra i els seus bancs, lloses
i al mig herba verda i fina, parterres de flors de colors variats.
A la plaça del poeta Sitjà, els tres plàtans grans,
juntament amb els petits ballen una sardana.
Als bancs hi seuen els grans
mentre els petits corren i fan gatzara.
Encara que sigui any sec
i al torrent no hi corri l'aigua,
aquí s'està fresc
a l'ombra, a la plaça.

JOSEP MORA
Primavera de 1991

COL·LECTIU DE REDACCIÓ DE LA REVISTA "EL CARRILET"

Barcelona, 25 d'octubre de 1991

Distingits senyors,

Voldria fer esment a un punt de l'article "La carretera de la vergonya" del Sr. Josep Mir i Ros que va aparèixer en el número 27 de la seva revista corresponent al mes de setembre d'enguany.

En un paràgraf de l'esmentat article, referint-se al projecte de la variant Platja d'Aro-Santa Cristina, textualment es diu: "L'únic problema serà l'enderroc d'un xalet de dubtosa legalitat urbanística construït ben arran del riu".

Com a propietari del xalet de referència, i en exercici del dret de rectificació reconegut per la vigent legislació, voldria aclarir el següent:

1. Aquest xalet es troba totalment conforme amb el planejament vigent, ja que el Pla Parcial Golf Costa Brava, aprovat definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Girona el dia 8 d'octubre de 1964 i publicat al Butlletí Oficial de la Província de Girona el dia 17 d'octubre de 1964, qualifica la finca on és situat de sòl urbà destinat a habitatge unifamiliar.

2. Per altra banda, la construcció del mateix es troba emparada per llicència d'obres majors atorgada per l'Excm. Ajuntament de Santa Cristina d'Aro en data 16 d'agost de 1974.

Desconec, per tant, a què es refereix el Sr. Mir quan parla de dubtosa legalitat urbanística.

Atentament,

JAUME VIDAL i PI

FUM, FUM, FUM

Matí gris i humit, quatre gotes disperses, el cel pesat color de plom penjat entre els edificis sense cap història arquitectònica. Dies així, en aquest país d'estius inacabables, predisposen a encendre una pipa, en el cas que hom fumi amb pipa, i a escriure amb guix blanc a la pissarra negra del cel allò d'això *no és pas una pipa*. Somio ombrívoles fagedes d'en Jordà en Garrotxes urbanes que no sé exactament on paren. Nova York es desintegra, diuen els experts, l'allau d'apocalíptics desenganyats creix, creix com el peix, i un cor de serafins repeteix aquella cançó que diu allò de "més val morir d'una punyalada a la fageda d'en Vayreda, que no pas hivernar pacient i asmàtic ajaçat al sofà de davant de la te ve dels integrats...", menjaran els torrons amb tranquil·litat el senyor Núñez y la senyora Navarro, em pregunto després del Gol a Gol, entre anunci i anunci ning, nang, nong, que ja toca, ja toca, ja toca. Ataco la columna editorial d'El Mundo Deportivo de can Godó, després de fer uns exercicis de ioga zen, no fos cas que l'excés de jaç, ara en diuen *cucuning*, m'alterés la capacitat de discerniment pilotaire i em desequilibrés la tensió arterial. Sembla que la borsa continuarà fent ziga-zagues d'una manera cíclica i intermitent, anuncia un entès, ulleres Pierre Cardin, una copa de cristall de bohèmia amb suc de taronja a la mà, la dicció freda i metàl·lica de la seva veu dóna un to distingit a la seva qualitat d'expert, especialista en borsa i fluctuacions diverses, màster per Oxbridge, pare de família responsable i col·leccionista d'art decó en les seves hores lliures entre vol i vol. I els conflictes regionals? regió? nació? macro-estructura? unitat de destí? federació d'interessos?

corresponsabilitat sexual? Intentava posar ordre al meu lèxic i, veient que no me'n sortia, vaig demanar ajuda a un expert màster en sociologia per Lovaina, temps era temps company de viatge dels companys que se suposava que un home com cal havia d'acompanyar amb l'esperit esportiu del *contigo al fin del mundo*. M'ho va resoldre en deu minuts. Tot era qüestió d'una latent dialèctica entre la pulsio de mort i de vida, amb unes espurnes d'erotisme a deshora. Vaig fer-me creus de la meua ignorància, vaig donar l'escarola dominical al canari de la veïna del segon segona, que havia sortit de cap de setmana amb un psicoesteta ecológ, i ja deslliurat del pes del dubte em vaig dedicar a llegir els anuncis dels diaris del dia. Sóc un home de costums estables, com ja deuen haver notat. I això em perd. Els canvis que es produeixen en els temps presents són tan ràpids que no puc fer altra cosa que consultar experts. L'un darrera l'altre. Les serps canvien de pell un cop l'any. Jo he de mudar les meves opinions per a les coses més trivials a un ritme frenètic, després de consultes i més consultes amb experts en totes les matèries, homes preparats en totes les possibilitats de canvi, ràpids en els seus judicis com les sargantanes al cor de l'estiu. No m'hi veig de feina. Vull estar al dia. Anar sobre segur. Viure. I riure. A vostès no els passa una cosa semblant? A vostès no els han regalat el calendari de la Caixa? I els flaquers i carnisers, mecànics i serrallers, escombriaires i sabaters, encara en regalen, de calendaris? L'any s'acaba i hi ha coses que haurien de quedar resumides i explicades, és hora de fer balanç, de filar prim, de saber de quin mal haurem de morir amb aquesta cosa estranya que ens han

encolomat amb tot això del famós norantados, vostès se'n refien del noranta-dos, vostès saben on anirem a parar, vostès viuen confiats i tranquils amb tanta parafernàlia...? Alguna cosa n'haurem de treure de tant de nyigo-nyigo, fa que fa bonic això del Coby, els agrada?... Au va no siguin desagraïts que de primfilats l'infern n'és ple... i la palla ja ni tan sols sé a quin preu deu anar. L'altre dia en parlàvem amb la dona mentre vèiem un serial a la te ve. Com passa el temps. És una cosa que fa feredat. Si sembla que era ahir. Qui ens ho havia de dir. Ja és l'hora d'anar cap a la Missa del Gall. Ja ho veuen. No som res... Fum, Fum, Fum, i tornem-hi que no ha estat res.

JOAQUIM PIJOAN

Manteniment Mecànic i Elèctric de Piscines
TRACTAMENT D'AIGÜES
Ferro - Manganès - Calç

JOAQUIM HORNOS i CLARA

MESTRE INDUSTRIAL

c/ Nou, 7 - Tel. (972) 81 94 30
17249 CASTELL D'ARO (Girona)

"JAPET"

Ctra. Palamós, 18-20
Tel. (972) 81 73 66

PLATJA D'ARO (Girona)

ART A TRES BANDES

La idea, el referent, són les mostres plàstiques que es fan a cada ajuntament; intervenen tots els artistes locals que ho desitgen, amb una varietat d'estils i qualitats exponent de l'art que hi ha al municipi. Però el fet final de l'obra deixa molt a desitjar a causa de la seva massificació.

La proposta inicial era mirar d'agrupar l'obra de tres artistes que fossin residents o que pertanyessin al Baix Empordà.

I la vàrem oferir a un dels tres ajuntaments que ha col·laborat, que s'interessa.

El projecte era més ampli: es volia mostrar a més llocs que els tres que hem decidit últimament, però es va considerar que era una tasca massa gegantina, una feina molt forta per dur a curt termini... i en fi, parlant amb un d'aquests ajuntaments es va proposar la idea que fossin tres els llocs on s'exposés i que els artistes que participessin en aquesta primera mostra i que tinguessin alguna vinculació amb aquestes tres poblacions...

D'entrada ja feies com una mica d'eliminàtori; la idea l'eliminaves que no vol pas dir un projecte descartat; en fi, com pots veure aquesta és una mostra plàstica de pintura abstracta, una mica monotemàtica, un estil únic, això exclou que d'aquí a un any no fem una mostra de caire figuratiu, o una mostra que fos d'escultura o de gravat només, ja que la nostra idea és anar fent propostes al llarg del temps...

En Joan Mateu —escultor— em fa aquest recull dels trets generals d'Art Tres Bandes, en nom seu i en el del Joan Prohias —escriptor— company seu de projecte.

—Tindria una data de caducitat aquest projecte, és a dir, voleu conquerir uns objectius i una vegada aquests assolits ja deixar-ho?

— En un principi nosaltres no hem fixat data de termini a aquest projecte. El que sí interessa és que cada vegada es col·labori més a nivell municipal i entre diferents poblacions, no que quedi aïllat entre els municipis del començament,

sinó que la idea s'estengui per més comarques... a nivell provincial si fos possible encara que això ho veiem difícil...

— Per què abstracció?

— De bon començament ens semblà interessant; l'abstracció és la desconeguda a nivell popular i d'artistes locals se'n coneixen pocs que ho facin, és una manera d'apropar-les més al públic en general; també per una qüestió d'ordenació: aquesta primera mostra era abstracta, però la propera no ho serà... Crec que es pot anar jugant amb aquest tipus de catalogació, d'anar compartimentant estils... És una manera d'anar separant, de defugir d'allò que es veu a les sales municipals i que va en detriment de l'obra, en un pany de paret feixugament trobes cinc estils diferents...

— Quin públic té aquest tipus de muntatge?

— Ens agradaria que fos ampli i no especialitzat i això a Sant Feliu s'ha aconseguit, ja que és molta la gent que l'ha visitat.

— Fins a quin punt s'assumeix la moda?

— A nivell de l'artista jo crec que sí, ja que l'artista és un home cultural, i sinó tant a nivell de producció, de comprensió i coneixement del que és l'art avui en dia, però per l'espectador del poble és més difícil; concretament en aquesta mostra hi ha molta experimentació: nous materials —cera, guix—, colors vius, formats inusuals... també en la participació general en forma de tècniques mixtes, la gent està més acostumada a veure olis, gravat... Estan com molt mitificades les tècniques tradicionals.

— Com es finança el projecte?

— Amb l'aportació de temps i dedicació del Gerard i meva, i l'econòmica dels tres ajuntaments i del Consell Comarcal del Baix Empordà.

— El suport econòmic ha estat per part dels tres ajuntaments i del Consell, però les institucions, han assolit la idea del projecte?

— Jo crec que sí.

— Això és molt interessant.

— Força, sobretot els ajuntaments per ésser unes entitats més a l'abast que no pas el Consell, de fet han estat ells els que han contactat el Consell.

— A tu personalment, què t'ha aportat?

— Una experiència. Jo ja havia intervingut com a escultor en un parell de col·lectives, on les tasques d'organització les fas tu mateix, per tant estava familiaritzat amb allò organitzatiu.

— I ara una reflexió estètica...

— Tenint en compte que l'obra exposada no ha estat elaborada específicament per a aquesta mostra i que havia de ser obra abstracta i d'artistes mínimament coneguts per la seva activitat artística, cadascú dels que han intervingut en aquesta experiència pilot i que esperen facin seva més municipis, han col·laborat a cobrir els objectius del disseny de la mateixa; així començant per la professionalitat i mestria d'en Turner, l'equilibri estètic i acurat de Rusalleda, la sempre sorpresiva investigació de Piqueras, la busca del Max Selleri, el trànsit teatre-pintura de Joanillo Massot i l'elaboració sobre paper artesanal del restaurador Viñas, ens donen un resultat de molt satisfactòria factura a nivell estètic d'aquesta primera mostra d'Art Tres Bandes.

Art a Tres Bandes, muntatge que agrupa obres dels artistes Piqueras i Rusalleda (Sant Feliu de Guíxols), Turner i Max Selleri (Calonge) i Joanillo Massot i Joan Viñas (Torroella de Montgrí), s'ha pogut contemplar a Sant Feliu a la Sala d'Exposicions del Monestir, del 22 d'agost al 3 de setembre; a Calonge (Sala d'Exposicions del Castell), del 6 al 18 de setembre i a Torroella de Montgrí (Museu del Montgrí i del Baix Ter), del 21 de setembre al 7 d'octubre d'enguany, sota l'organització dels ajuntaments de Sant Feliu, Calonge i Torroella i amb el suport del Consell Comarcal del Baix Empordà.

VALENTINA ESCUDERO

GENERALITAT DE CATALUNYA

CARRETERES QUE S'ESTAN ACABANT.

Amb la finalitat de proporcionar a la població catalana informació precisa sobre les carreteres que en un futur proper entraran en funcionament el Govern de la Generalitat fa públic el següent estat d'obres.

Data posada en servei

☐ CARRETERA N-152 Hostalets-Tona Tona-Vic Variant de La Lagosta (1ª. fase)	Març 92 Març 92 Juliol 92
☐ EIX DE L'EBRE Xerta-Intersecció amb la N-230	Febrer 92
☐ ACCESSOS AL PALLARS Terradets-Tremp (1ª. fase)	Març 92
☐ EIX DEL LLOBREGAT Variant de Guardiola	Març 92
☐ PLA DE L'ESTANY Desdoblament Girona-Banyoles Variant de Banyoles	Juny 92 Abril 92
☐ GARROTXA (C-152) Pastoral-Amer Coll d'En Bas-Olot	Novembre 91 Juliol 92
☐ XARXA ARTERIAL DE BARCELONA -Segon Cinturó Collserola-Jordà, Iradier-Collserola Pearson-Can Caralleu Can Caralleu-Iradier Diagonal-Pearson -Pota Sud Diagonal-Collblanc, Collblanc-RENFE RENFE-Camí del Mig Pont sobre el Llobregat a Cornellà-Sant Boi Ordenació de la C-246 Bellvitge-Llobregat Pavimentació de l'A-18 tram Barcelona-Sabadell Pavimentació A-19 tram Barcelona-Montgat	Gener 92 Desembre 91 Febrer 92 Maig 92 Febrer 92 Març 92 Abril 92 Gener 92 Desembre 91 Març 92 Desembre 91 Març 92
☐ VALLÈS OCCIDENTAL Travessia de Sabadell (N-150) Ronda de Sant Cugat Sant Feliu de Codines-Sant Quirze Safaja (B-143)	Febrer 92 Gener 92 Febrer 92
☐ COSTA BRAVA Enllaç de Vidreres	Abril 92
☐ AUTOPISTA DEL GARRAF	Febrer 92
☐ GÒSOL-LA SEU Tuixén-Adraén	Desembre 91
☐ GARRIGUES-PLA D'URGELL Les Borges Blanques-Mollerussa	Abril 92

**LA gent. ÉS LA FORÇA
DE CATALUNYA**

GENERALITAT DE CATALUNYA

CARRETERES A PUNT DE COMENÇAR.

La Generalitat informa sobre les carreteres que es començaran a construir durant els propers mesos.

	<u>Data d'inici</u>
☐ ANOIA-NOGUERA-ALT URGELL Copons-Prats de Rei	Novembre 91
☐ ANOIA-ALT PENEDÈS-GARRAF Igalada-Capellades	Abril 92
☐ CARRETERA N-152 Revolts d'Orís Limit Osona-Ripoll (Terradelles) Travessera de Mollet	Desembre 91 Desembre 91 Desembre 91
☐ VALLÈS OCCIDENTAL Variant de Terrassa (N-150)	Abril 92
☐ ALTA RIBAGORÇA Pont de Suert-Caldes de Boi	Desembre 91
☐ COSTA BRAVA Variant de Santa Cristina Palafolls-Lloret-Tossa	Abril 92 Octubre 92
☐ BAIX LLOBREGAT Enllaç de Gavà Variant de la C-245	Novembre 91 Desembre 91
☐ EIX DE L'EBRE Vinallop-Tortosa Benifallet-Rasquera	Març 92 Desembre 91
☐ EIX PIRINENC Sant Salvador de Bianya- Sant Pau de Seguries (Túnel)	Març 92
☐ EIX DEL CARDENER Colònia Valls-Cardona	Octubre 92
☐ EIX TRANSVERSAL Vic-Folgueroles Vilobí-Santa Coloma de Farners	Març 92 Octubre 91
☐ PONT DE LLEIDA	Novembre 91
☐ TAPIS-COSTOJA	Setembre 91
☐ MATARÓ-GRANOLLERS	Octubre 92
☐ EIX OCCIDENTAL Maials-Granadella	Juny 92

LA gent · **ÉS LA FORÇA**
DE CATALUNYA

LA SECCIÓ D'ESCACS ENDAVANT

El provincial per equips és la màxima representació del Club d'Escacs Avenir Fanalenc.

Els seus resultats dignifiquen el mateix.

Any rera any s'ha anat pujant de categoria.

Aquest any hem tingut quatre grups. El primer grup que estava a Segona Provincial es va formar amb l'aspiració de pujar de categoria, s'ha assolit la fita. El segon grup es va formar amb l'aspiració de pujar de Tercera Categoria Provincial a Segona i s'ha assolit. El tercer grup es va formar pensant en la formació dels jugadors aconseguint pujar-lo de categoria a la Segona Provincial. El quart grup estava pensat per la formació continuada dels més joves i amb l'ànim que participessin en la competició per equips, mantenint la categoria.

Totes les fites han estat assolides. Això ha representat un esforç esportiu, però també un esforç econòmic.

Atès el nivell en el qual els Escacs d'aquest Club té, per la temporada d'enguany 1991-1992 en reunió d'Assemblea dels jugadors d'Escacs s'ha pensat en la reducció que hi pugui haver de despeses sense que això afecti la

millora esportiva del Club. S'ha decidit que per part del Club es paguessin les despeses que representen la participació en el Provincial per equips així com qualsevol participació dels joves.

Així qualsevol participació (per altra banda necessària) de jugadors en altres competicions que no fossin el provincial per equips seria pagada pel propi jugador. (Excepció dels joves).

Aquest any inclourem, atès el nivell en què es jugarà per equips, una formació teòrica de preparació de cada enfrontament. També ens plantejem pujar un equip de Primera Provincial, un equip mantenir-lo a Segona Provincial, un equip mantenir-lo a Tercera Provincial, i el primer equip a Primera Provincial pujar-lo a Primera Categoria Catalana.

RESULTATS ASSOLITS EN LA TEMPORADA 1990-1991

CAMPIONAT PROVINCIAL PER EQUIPS

Avenir Fanalenc "A"
2a categoria
Campió de Grup i Finalista del *Play-Off*. Ascens a 1a categoria

Avenir Fanalenc "B"

3a categoria
Campió de Grup i Finalista del *Play-Off*. Ascens a 2a categoria

Avenir Fanalenc "C"

3a categoria
Quart del seu grup

Avenir Fanalenc "C"

3a categoria
Tercer classificat del seu grup i eliminat a semifinals del *Play-Off* per l'Avenir Fanalenc "B". Ascens a 2a categoria provincial

En el campionat provincial per equips han participat un total de 28 jugadors.

Han pujat tres equips de categoria. Això representa un gran èxit esportiu i una gran fita, així com una responsabilitat enorme ja que la propera temporada, l'estar en nivells més elevats voldrà dir que tots plegats ens hi haurem d'esforçar més.

És voluntat de la secció d'Escacs de l'Avenir Fanalenc que jugadors i jugadores joves participin en totes aquelles competicions que puguin servir per formar-los en el caràcter esportiu de competició dels Escacs.

D'aquí el fet de participar en tantes competicions com els jocs esportius, campionats infantils, juvenils, alevins, on cal tenir en compte els resultats que s'han assolit.

Els membres de l'Avenir Fanalenc que hi han participat han deixat un gran record així com han demostrat que aquest Club té una formació permanent i d'una gran qualitat.

Dels resultats assolits aquest any, s'ha de donar les gràcies a l'Escola d'Escacs i als seus monitors.

Per la temporada propera aquesta política de cara als jugadors més joves es pensa seguir mantenint. Això representa un esforç econòmic que esperem la Junta del Centre l'Avenir fanalenc recolzi.

Val a dir que el futur de qualsevol activitat i més l'esportiva depèn dels joves i de la seva participació. Aquest és un Club que té joves que els agrada aquest esport i que participen activament donant garantia en un futur que si any rera any estem assolint alts nivells aquesta dinàmica no es quedarà frenada.

M. L.

JOCS ESPORTIUS DEL BAIX EMPORDÀ

INFANTIL ABSOLUT

Jugadora Emma Clara 1a classificada
Jugador Jordi Estanyol 2n classificat

ALEVÍ MASCULÍ

Jugador Xavier Estanyol 1r classificat

JOCS ESPORTIUS DE GIRONA

INFANTIL FEMENÍ OBERT

Jugadora Emma Clara 1a classificada

ALEVÍ MASCULÍ OBERT

Jugador Xavier Estanyol 3r classificat

FINAL JOCS ESPORTIUS DE CATALUNYA

INFANTIL FEMENÍ OBERT

Jugadora Emma Clara 5a classificada

CAMPIONAT INFANTIL PER EQUIPS DE GIRONA

Avenir Fanalenc
Jugadors: E. Clara, J. Estanyol, X. Estanyol, J. Alcoba
2n classificat de 8 equips

FINAL CAMPIONAT ABSOLUT DE CATALUNYA

Jugadora Emma Clara 11a classificada

CAMPIONAT JUVENIL DE GIRONA

Jugador David Carrasco 1r classificat

FINAL JUVENIL DE CATALUNYA

Jugador David Carrasco 50 per cent de victòries.

UN MÓN VIABLE

Els efectes de l'acció humana sobre l'entorn són tan importants que posen en perill l'equilibri de la natura i la salut de les persones. Les accions són molt variades, però, a escala global, les més importants són l'emissió de gasos que poden incrementar l'efecte hivernacle i la destrucció directa dels ecosistemes per una explotació inadequada. Les causes són la superpoblació mundial i l'estil de vida malgastador que es dona en una cinquena part de la població, on es manté la idea que la natura és un bé regalat i que s'ha d'explotar sense mirar prim, al màxim.

L'ús actual de la natura hipoteca el futur de les pròximes generacions. No perdran només la possibilitat de fruit d'un entorn natural bonic, sinó que perdran la possibilitat d'explotar-lo, ja que nosaltres el destruïm; no tindran els recursos no renovables, que nosaltres malgastem i heretaran gran quantitat de residus perillosos, que nosaltres produïm.

Es dona el cas que moltes de les prediccions de l'impacte de les activitats humanes, en el context global, són susceptibles de diferents interpretacions a causa de la imperfecció dels models en què es basen. A les persones se'ls fa difícil de prendre seriosament problemes que, com el del canvi climàtic per l'acció humana, poden tardar poc o molt de temps a presentar-se, o no fer-ho mai.

Quan una persona vol preveure una eventualitat, sol contractar una assegurança que el protegeixi a ell o als seus descendents. També la Humanitat hauria de contractar una assegurança. Les primes consistirien

en les despeses necessàries per augmentar el rendiment de les indústries i mitjans de transport—major estalvi d'energia i menor emissió de contaminants—, un major finançament en la recerca de noves fonts d'energia, nous processos de reciclatge dels materials de desfeta, noves tècniques d'explotació racional dels ecosistemes, etc.

Perquè els interessos canviïn calen tres coses. En primer lloc és necessari introduir a la societat un conjunt de valors relacionats amb el concepte de viabilitat. Això és fàcil d'aconseguir i molts països posseeixen lleis de protecció ambiental. En segon lloc cal establir una sèrie de motivacions que recolzin els valors anteriors. Això és més difícil d'aconseguir, els ajuts, incentius o sancions no s'han establert o s'han aplicat incorrectament. En tercer lloc cal la creació d'institucions que vetllin per aplicar eficaçment aquestes motivacions. Per això cal la destinació de molts recursos econòmics, l'existència de centres que avaluin i informin sobre l'estat dels ecosistemes, i una integració dels esforços per combatre els problemes globals. Malgrat totes aquestes dificultats, el que ens cal de debò és la voluntat, recolzada en la creença de l'extrema importància dels problemes ambientals. No hi ha canvis impossibles; quants n'estem vivint que fa poc eren impensables?

Podem considerar dues vies per encarrilar el futur: la via consens i la del desenvolupament viable. Segons el consens, no s'esperen canvis en el consum i les formes de vida de la població. Porta implícita la idea que el

camí actual és correcte i que els possibles efectes futurs tindran importància; la futura tecnologia els solucionarà.

Una postura, possiblement més positiva que la simple adaptació, és l'anticipació a les circumstàncies. En aquesta idea es basa el món o desenvolupament viable, exposat al llarg de l'escrit. Pressuposa unes mesures de control més dràstiques, és a dir, una prima major, que millorarà l'assegurança. El desenvolupament viable defensa la gestió racional i integral de tot el planeta, per satisfer les necessitats bàsiques de la població actual sense repercutir en les futures.

És fascinant i alhora intranquil·litzador, saber que el camí que prendrem ara pot determinar el futur de la Humanitat. Podem fer aquest camí amb un automòbil potent i a molta velocitat; consumint molta energia i contaminant molt; fruit del perill, però amb el risc de sortir-nos al primer revolt tancat. També podem fer el camí a peu o en bicicleta; sense gastar gaire energia i sense contaminar; fruit del paisatge, vivint amb una filosofia diferent i amb moltes possibilitats d'arribar sans i estalvis. Aquesta manera de fer camí no és tan còmoda com la primera; la pista forestal té més sots que la carretera, i costa molt pedalar a les pujades! Si no defallim, però, la nostra salut s'enfortirà i el món que trobarem serà més bonic, just i ben aprofitat.

Agafarem el millor camí?

PERE BOFILL i ARBUSÀ
Membre del Grup de
Natura STERNA

FOTO-FLASH

Reportajes Fotográficos
Fotografía
Color - Bodas

ctra. Sant Feliu, 7 - Tel. 81 75 82
PLATJA D'ARO

Fruites

Verdures

Magatzem de Fruites

Patates

Fruites Tropicals

LLUÍS

LLUÍS PARADEDA

Carretera de Santa Cristina, s/n - Telèfon 81 84 85 - CASTELL D'ARO

SERVEI A DOMICILI PER ENCÀRREC

AJUNTAMENT Sant Feliu de Guíxols

Dissabte dia 21 de desembre, a les 17 h de la tarda, al Monestir:

INAUGURACIÓ de la nova seu de l'Arxiu Històric i REOBERTURA del Museu d'Història de la Ciutat. A l'acte, Ramon Alberch i Fugueras, arxiver en cap de l'Ajuntament de Barcelona, i Roger Marcet i Barbé, director dels museus de la Diputació de Barcelona, ens parlaran d'ambdós serveis.

Tots hi sou convidats.

ACTIVITATS TRADICIONALS DIVERSES

DIA	HORA	LLOC	ACTIVITAT	ENTITAT ORGANITZADORA
21 de desembre	20.30 h	Arc de Sant Benet	Inauguració del Pessebre Arc de Sant Benet Concert a càrrec de: Coral CYPSELLA Coral ROSSINYOLS Coral INFANTIL MONTCLAR Colla ROMANÍ	Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols
23 de desembre	17 h	Plaça del Casal Tueda de Baix	Festa del Caga Tió a càrrec de: Pep López i Sopars de Duro	Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols
28 de desembre	12 h	Zona LA CORCHERA	Dia dels Sants Innocents: "Guerra de la Farina"	Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols
31 de desembre	Matí i tarda	Carrers de la ciutat	L'Home dels Nassos	Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols
3 i 4 de gener	19-21 h	Rbla. Vidal/ P.S. Espriu	Recollida de cartes dels patges reials	Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols
5 de gener	19 h	Circuit urbà	Cavalcada de Reis	Comissió de Reis i Ajuntament de Sant Feliu

CLUB GOLF MAS NOU

Com l'any passat, el Club de Golf Mas Nou ha confeccionat una oferta de classes de golf per a tota la gent resident a les poblacions veïnes (Sant Feliu de Guíxols, Platja d'Aro, Calonge, Palamós i Santa Cristina d'Aro).

Aquesta oferta, vàlida des del 15 de novembre d'enguany fins al 15 de maig de 1992, presenta uns preus reduïts per a les classes individuals i col·lectives. Cada diumenge hi ha curses per a nens i gent jove.

L'escola de golf està dirigida pels senyors Ildefonso Torrado i Pedro Martínez. Té a la seva disposició un camp de pràctiques, dos "putting greens", una zona d'«approach» i un recorregut de 9 forats curts i molt divertits. En un futur proper es disposarà també de 10 pistes cobertes, sala de vídeo i es faran classes per a l'aprenentatge de la teoria.

Club de Golf Mas Nou

Horari: Hivern, de les 9 a les 18 hores.

Estiu, de les 8 a les 20 hores.

Obert tots els dies de l'any.

Classes individuals o col·lectives; "stages" (setmana de classes intensives); lloguer de pals, carrets i cotxes de golf; "pro-shop".

SNACK-BAR: menú esportiu, sala de televisió (satèl·lit i vídeo).

"Greenfee": preu reduït pels veïns.

Telèfons: 82 60 84 i 82 61 18

Fax: 82 61 17

PENYA CARNAVALESCA

"ELS PIPAS"

¡AMIGO DE LA MÚSICA, DE LA CAMARADERÍA Y DEL CARNAVAL!

Somos la peña carnavalesca "ELS PIPAS" de Platja d'Aro y nos gustaría que nos prestes un par de minutos de tu precioso tiempo en leer esta carta. Si has llegado hasta aquí, que ya es mucho, te damos de antemano las gracias y esperamos que sigas leyendo.

Quando se fundó nuestra peña, en el año 1979 sus fundadores tenían en la mente, hacer una peña divertida, carnavalesca y musical, en una palabra hacer carnaval con música "Chim-pam-pum". Se compró entonces para la peña algunos bombos y algún que otro instrumento de percusión y así empezó nuestra "banda musical". Como ya te has dado cuenta, faltaban por completo los instrumentos de viento como, trompetas, trombones, fiscornios, tubas, saxos, clarinetes, etc... Para cubrir este hueco se contrataron para cada carnaval bandas de música, que durante estas fiestas se integraron en nuestra peña. Contratar bandas de música para el carnaval, para que toquen durante los carnavales con nuestra peña, resulta carísimo y eso tampoco era la idea que tenían sus fundadores, ellos querían que cada miembro comprara un instrumento y que aprendiera un poco de música y que al aceptar nuevos miembros, se dé naturalmente preferencia a los que sean aficionados a esta musa.

Los años pasaron, nuestros bombos y nosotros hemos envejecido pero de música "na... de na..." "res de res". La música no se aprende durmiendo, y es por esta razón que nuestra peña aún no sabe tocar.

Pretendemos con esta carta buscar a chicos "jóvenes" que sepan algún instrumento de viento,

preferible los arriba indicados, para que se integren en nuestra peña y que toquen con nosotros durante los carnavales venideros en Platja d'Aro y en el "extranjero".

Tu tendrías que ser "jove" entre 16 y 80 años, aficionado a la música, la camaradería, la juega carnavalesca y sobre todo no tener ningún interés económico. También tendrías que tener el tiempo necesario para venir algunas veces a Platja d'Aro para asistir a nuestras reuniones, ensayos y naturalmente durante los carnavales.

Te ofrecemos a cambio la integración en nuestra peña, sin pagar la cuota de ingreso. Te entregaremos nuestro traje por un año condicional, después de un año, si quieres seguir en la peña nos lo tendrías que pagar. También te ofrecemos nuestra simpatía y camaradería y serás muy bienvenido en nuestra peña.

Si te interesa saber algo más sobre este particular, te pedimos que nos llames a partir del día 1 de diciembre al tel. 81 81 36 por la mañana de 10 a 13 horas. Este número corresponde al bar El Cid de Platja d'Aro, que es nuestro local social, pero por vacaciones el bar estará cerrado del 4 al 28 de noviembre, si quieres ponerte antes en contacto con nosotros, manda tus señas personales a Peña Els Pipas, apartado de correos 131 de Platja d'Aro y nos pondremos en contacto contigo.

Gracias por haber leído esta carta y nos despedimos con un saludo muy "pipero", Peña Carnavalesca "Els Pipas".

LA JUNTA

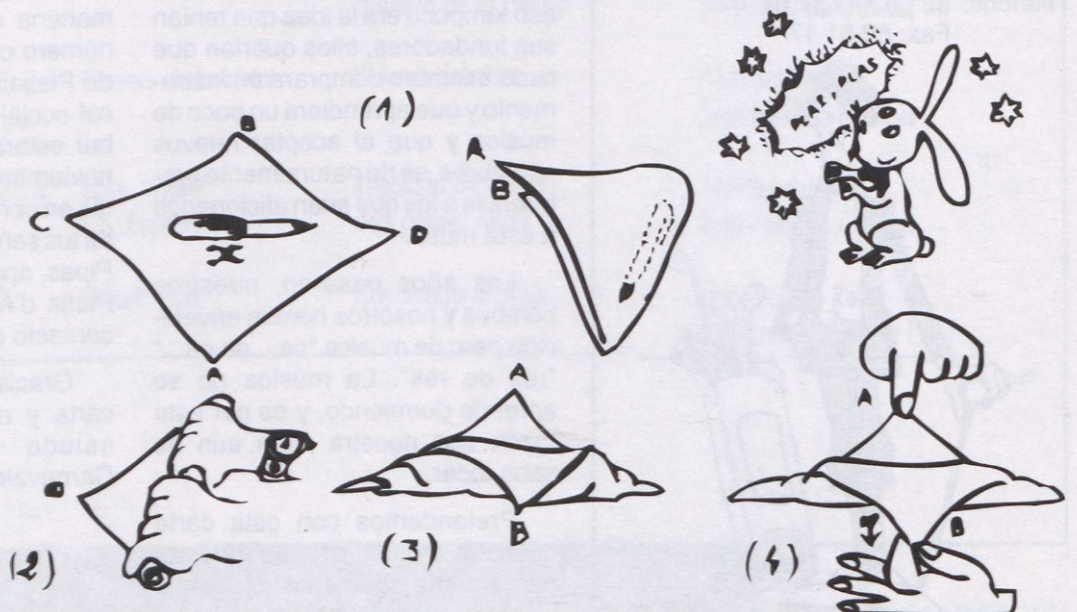

DESAPARICIÓ

Poseu un tovalló o mocador desplegat sobre la taula, de manera que una part estigui orientada mirant cap a vosaltres i l'altre extrem cap als espectadors. Després, situeu una moneda o llapis sobre el tovalló en el punt X i els extrems en direcció C-D, tal com s'ensenya al dibuix. Doblegueu la punta més propera a vosaltres, la A, tapant l'objecte però procurant que aquest extrem del tovalló sobrepassi en 3 cm la punta B.

Un cop tapat l'objecte d'aquesta manera, podeu enrotllar-lo fent voltes fins que aparegui la punta B. Tindreu a la vista la punta del tovalló A i B (dibuix 4). Amb un dit colleu la punta A amb la taula per tal que no es mogui i amb l'índex i el polze de la mà dreta tireu cap a vosaltres de la punta B. D'aquesta manera, el tovalló es desplegarà i l'objecte quedarà sota.

Aquest és un joc de sobretaula i per això, en estar asseguts, és fàcil que pugueu fer lliscar l'objecte cap als vostres genolls i aconseguir un efecte més espectacular: l'objecte no només haurà travessat la tela sinó que, a més, haurà desaparegut de la vista del públic. Per no confondre els extrems, podeu enganxar una etiqueta adhesiva en els punts A i B.

EMPRESA DE SERVEIS TÈCNICS DE L'ESPECTACLE

CONTRACTACIÓ I
REALITZACIÓ

Disseny, seguiment i control d'esdeveniments artístics per a:

- CONVENCIONS
- RESTAURANTS
- FESTES D'EMPRESA
- CÀMPINGS
- ESDEVENIMENTS TURÍSTICS
- GREMIS
- SALES DE FESTES
- MÍTIGS
- DISCOTEQUES
- FESTES PRIVADES
- HOTELS
- CLUBS SOCIALS I ESPORTIUS

Organistes:

TONI SÁNCHEZ - TONI BRUGUÉS i altres

Duos

CHAPÓ - TONI DANI - LEO - ROSAMARI i altres

Serveis d'espectacles des de 1942

Tels. 83 82 62 - 83 79 27
17246 STA. CRISTINA D'ARO

Plaça Marquès de Camps, 15, pral. 2a.
Tel. 22 15 53 - 17001 GIRONA

RESIDÈNCIA 3ª EDAT BELLAMAR

CURTES I LLARGUES ESTADES RECUPERACIONS, CONVALESCÈNCIES

Habitacions amb bany complet, calefacció, telèfon i terrassa
Ascensor, gimnàs, bany assistit, sales d'estar i T.V. Bar
Menjador. Gran terrassa ajardinada. Parking
SERVEIS: MÈDIC, INFERMERIA I DIETÈTIC PROPIS

- PLATJA D'ARO -

Av. Madrid, 5 - Tel. 81 75 50

ASDARO

- * ASSESSORAMENT LABORAL-FISCAL-COMPTABLE
- * ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
- * ASSEGUANCES

BANC CATALÀ DE CRÈDIT

Grup BANCO ESPAÑOL DE CRÉDITO

Oficines:

PLATJA D'ARO:

Ctra. Santa Cristina, 13
Telèfons 81 75 58 / 81 75 39 / 81 75 62

S'AGARÓ:

Ctra. Sant Feliu, s/n
Edif. "Creu de S'Agaró"
Telèfon 82 11 42

CASTELL D'ARO:

Av. de la Platja, 101
Telèfon 81 74 60 Fax 81 88 12

SANT FELIU DE GUÍXOLS:

Rambla Vidal
Telèfon 32 41 51

C/ Ntra. Sra. de Fanals Tel. (972) 81 93 38
Edifici Sant Josep, Esc. A-1r G 17250 PLATJA D'ARO

REGIDORIA D'INTEGRACIÓ SOCIAL I PLANIFICACIÓ SÒCIO-ECONÒMICA

L'objectiu d'aquesta regidoria seria, com el seu nom indica, aconseguir la integració social d'una comunitat, aquella situació en la qual la majoria dels ciutadans —l'ideal seria la totalitat— se senten lligats a la comunitat i entre ells.

Aquest objectiu tan general costa força de concretar i realitzar. D'entrada, en el nostre món occidental actual, a l'Espanya i Catalunya que vivim, els valors que últimament s'han imposat (competitivitat, enriquiment ràpid, etc.) no afavoreixen gens l'objectiu proposat. Però a més a més, les especials característiques del nostre poble, no d'ara sinó de ja fa temps, fan doblement difícil la integració: teixit urbà extens que allunya els veïns, nuclis separats, procedències culturals diverses. I per acabar-ho d'arreglar, a la base, la dificultat de tenir un mercat de treball estable a causa de l'estacionalitat

de la nostra principal font de riquesa. Afegim-hi aquí, la fins avui quasi impossible tasca de tenir habitatges assequibles i fixos que permetin tenir nuclis de població estables.

Ja hem esmentat alguns dels principals fets que fan difícil la integració social, estudiar-los i buscar-hi una solució és la nostra tasca. Aquesta és una feina a llarg termini. La nostra regidoria no té encara els instruments necessaris per afrontar-la. Fins avui hem estat treballant amb uns pressupostos que no ho contemplaven especialment.

Per altra part, les situacions de falta d'integració sempre generen una sèrie de problemes humans que requereixen una actuació immediata i urgent: són els problemes d'assistència social. Aquest és el treball de cada dia d'aquesta àrea.

Un tema d'avui és el repartiment dels

habitatges socials de Castell d'Aro; totes aquelles persones que compleixin les condicions mínimes indispensables per poder optar a un d'aquests habitatges poden passar per l'Ajuntament a informar-se. Aquestes condicions mínimes són:

a) Que els ingressos familiars no sobrepassin de dues vegades el sou mínim interprofessional ponderat de l'any 1990 (aproximadament 1.500.000 pessetes brutes). S'haurà de justificar mitjançant declaració de renda de l'any 1990.

b) No tenir cap habitatge de propietat.

c) Utilitzar-lo com a residència habitual.

d) Estar empadronat al municipi almenys des de fa un any.

JAUME ESTEVA I MASÓ
Regidor

ESQUERRA REPUBLICANA A SANT FELIU DE GUÍXOLS

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA de Sant Feliu de Guíxols es va presentar a les eleccions municipals el maig passat després de 12 anys d'absència de la contesa electoral. Malauradament la nostra opció no va ésser prou apreciada per la majoria de ganxons i, pel marge de 23 vots no aconseguirem assolir representació a l'Ajuntament. Possiblement vàrem pecar d'inexperiència i no posàrem prou fil a l'agulla per donar a conèixer les nostres idees per aconseguir un ajuntament progressista i democràtic.

Malgrat tot, la nostra Secció Local continua treballant i creixent. Vam oferir el nostre programa de progrés a l'equip de govern per tal que el portés a terme, si ho creia convenient. L'equip socialista ha tingut en compte alguns dels punts que plantejàvem en l'oferta, però cal dir que d'altres temes que considerem importants

han estat passats per alt. D'entre aquests considerem intolerable que es deixi de banda el dret dels joves a l'objecció de consciència i a la insubmissió. Per altra banda tampoc hem tingut notícia de temes importants com poden ser el Consell Municipal de Joventut, el Consell Esportiu Municipal, o la Comissió de Festes.

Així mateix, vam presentar una proposta al Ple de l'Ajuntament sobre el dret a la independència de Catalunya. Sorprenentment, o potser no tant, ni l'equip de govern ni l'oposició de CiU, van voler que es debatés, demostrant que malgrat omplir-se la boca parlant de nacionalisme, quan és l'hora de demostrar-ho la mantenen tancada.

Seguint en la nostra idea de cercar el millor per a la gent jove, hem creat recentment la Secció local de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya, que pretén portar a terme una

sèrie d'activitats enfocades als nois i noies de la nostra ciutat.

Ja que l'actual consistori està portant a terme campanyes d'informació sobre la situació dels joves en edat de quintes i col·laborant amb el Ministeri de Defensa espanyol, la JERC de Sant Feliu obrirà en el decurs dels propers mesos una oficina d'informació als joves sobre el seu dret a l'objecció de consciència i a la insubmissió.

Amb l'obertura d'aquesta oficina volem aconseguir tenir una relació més directa amb els habitants de Sant Feliu, en disposar d'un local on donar a conèixer les nostres idees i projectes i on rebre qualsevol suggeriment dels ciutadans.

La nostra proposta és, a part de treballar per a la millora de la ciutat, aprofundir en la difusió i comprensió de l'opció cap a la independència de Catalunya que proposa el nostre partit.

A UN ANY DE LA MORT D'EN MANOLO SANTOS

Hace un año que te fuiste, Expreso Guai, a un lejano lugar,
a pie y sin equipaje.
Como la gente del pueblo,
como la buena gente.

¡Coño Manolo, que nos dejas solos!

Vale que no ha sido por tu culpa.

Aquí todos bien.

Giraut bien.

La temporada turística bien.

El Carrilet... tirando.

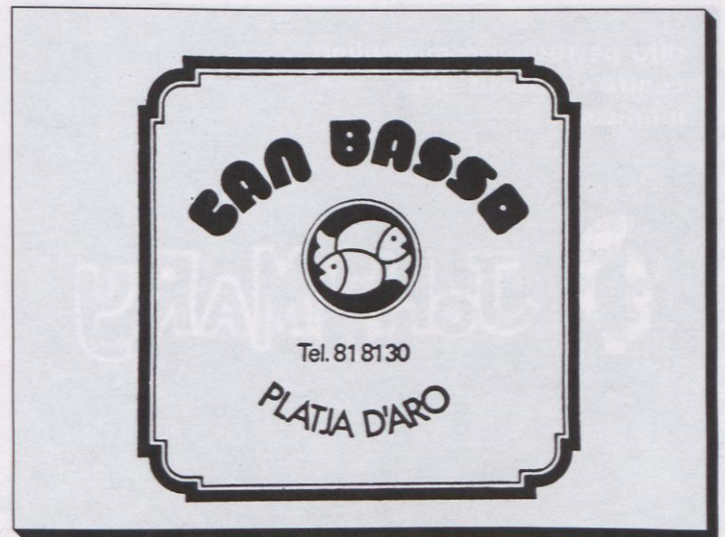
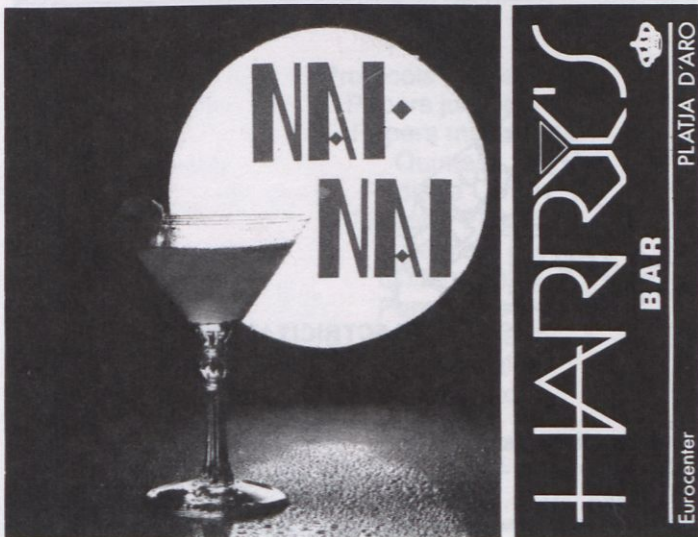
La tele... el Trillas se está dejando melena y barba
(es un copión) y la Luisa va por el 3.842 programa
del "Qui és Qui".

La "Casa Gran en Ple"... un desmadre, oye.

Los Pipas... los Pipas... ¡Buah!

Vulcano, compañero, te seguimos recordando,

EL CARMELITO

LA FESTA DELS AVIS

A la sortida de l'església.

La Festa al local social.

Membres del CREC, entitat organitzadora de l'acte, portant el pastís d'aniversari.

alta perruqueria masculina
centre de postiseria
manicures

JOHN MARY

C/. Pineda del Mar - GALERIES BONA
Tel. 81 78 02 - PLATJA D'ARO
COSTA BRAVA

ELECTRICITAT - FONTANERIA
SERRALLERIA - CALEFACCIÓ

c/. Les Sorres, s/n.
Tel. (972) 81 89 91

17853 CASTELL D'ARO (Girona)

RESTAURANT-GRILL

L'ARXIU I EL MUSEU SÓN NOTÍCIA

Des d'aquí, com a director de l'Arxiu i del Museu i en nom de molts guixolencs que ja ho coneixen, cal agrair al nou consistori municipal de Sant Feliu l'esforç que ha dedicat a aquests serveis de Cultura de la ciutat no sempre ben entesos pels polítics en general i per l'administració.

És just reconèixer-ho, tot esperant que es continuï en la línia d'invertir en els serveis culturals que, a la llarga, són beneficiosos per a la població i per a un turisme de qualitat.

1. L'ARXIU HISTÒRIC

L'Arxiu Històric de l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols avui està instal·lat al primer pis de l'edifici del Monestir.

L'edifici conventual del segle XVIII —que actualment i sortosament pot albergar serveis municipals de cultura— va ser alçat pels monjos benets a partir del 1723.

L'arquitectònica de les plantes

d'aquest convent de dimensions tan enormes és ben simple i funcional. Amples corredors donen accés —a la planta baixa— a les sales de conferències i d'exposicions i al Museu i, al primer pis, a l'Arxiu Històric.

L'Arxiu conté, classificada per seccions que corresponen als diferents serveis municipals, la documentació que ha generat la institució municipal des del seu inici (segle XIV).

PATRIMONI DOCUMENTAL

Secció	Contingut	Des de
I	Administració Municipal	1398
II	Allotjaments, bagatges i passaports	1649
III	Bans i edictes	1721
IV	Beneficència i Assistència Social	1370
V	Comptabilitat Municipal	1359
VI	Censals	1467
VII	Cèdules personals	1883
VIII	Contribucions	1363
IX	Consums	1757
X	Correspondència	1600 (1)
XI	Camins veïnals	1862
XII	Culte i Clerecia	1357
XIII	Eleccions	1871
XIV	Estadística	segle XVIII
XV	Instrucció Pública	1768
XVI	Instàncies	segle XVIII
XVII	Obres públiques i urbanes	1396
XVIII	Obres particulars	segle XIX
XIX	Propis i arbitris	segle XV
XX	Polícia Urbana i Rural	segle XVI
XXI	Personal	segle XVIII-XX
XXII	Protocols i registres	segle XIV
XXIII	Papers judicials	1369
XXIV	Papers militars	segle XVIII
XXV	Quintes	1731
XXVI	Registre Civil	1836-1870
XXVII	Registre Fiscal	1894
XXVIII	Sanitat	segle XVII
XXIX	Cultura (2)	segle XIX
XXX	Pergamins	1181
XXXI	Hemeroteca	1878
XXXII	Patrimonial	-
XXXIII	Microfilmoteca	-
XXXIV	Imatges	-

(1) Hi ha cartes soltes dels segles XIV-XVI.

(2) És una nova secció amb poc fons documental encara, ja que n'ha substituït una d'antiga que portava el nom de "Vàries".

QUÈ ES FA A L'ARXIU?

La conservació i custòdia dels documents que genera la gestió comunal és absolutament necessària, com ho és el garantir-ne l'accés a la seva informació.

Tanmateix, la conservació i custòdia del patrimoni documental de la ciutat no és l'únic servei de l'Arxiu Històric. A més de posar-lo al servei dels investigadors, té la funció de difondre'n la informació que conté perquè pugui esdevenir també un centre cultural.

SERVEIS

Sales de consulta.

Servei de fotocòpies: no es realitzen fotocòpies de la documentació que es pugui malmetre.

Lector de microfilm.

Reproduccions fotogràfiques: lliurament al cap d'uns dies.

Biblioteca auxiliar (història i art).

Informació bibliogràfica sobre temes d'història local.

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

De dilluns a dissabte de 9 a 14 hores.

I de dilluns a divendres de 9 a 14 hores (juliol i agost).

NOVA ADREÇA

Monestir. Tel. 82 15 75

C/ de l'Abadia, s/n. Fax. 82 01 19
32 39 50

17220 Sant Feliu de Guíxols

2. EL MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT

La Ciutat de Sant Feliu, a poc a poc, va anar formant el seu propi museu d'història amb les peces que s'anaven trobant i amb les diferents aportacions de particulars que s'han anat produint.

Arran de la descoberta per Hurtebise del poblat ibèric dels Guíxols i de l'exposició de les dites troballes, hom pot datar l'inici del museu local a començaments de segle. El 1976 s'inaugurà als locals on avui encara està instal·lat. I de 1987 a 1990 ha restat tancat al públic per les obres de remodelació de l'edifici del monestir, i avui torna a obrir les seves portes al públic.

PATRIMONI MUSEÍSTIC

SALA I: PREHISTÒRIA I MÓN ANTIC

Vitrina 1: paleolític inferior: indústria de còdols tallats procedents de la comarca de la Selva.

Vitrina 2: paleolític mitjà i superior: indústria de la comarca de la Selva.

Vitrina 3: epipaleolític: Sant Benet (8000-7000 a. C.).

Vitrina 4: neolític: estacions de Vilartagues i Vinya Xatart. Calcolític: dòlmens de la cova d'en Daina (Romanyà de la Selva), mas Bousarenys (Santa Cristina d'Aro) i d'altres.

– Maqueta del dolmen de la cova d'en Daina.

Vitrina 5: edat de bronze: jaciments de Sant Salvador (Santa Coloma de Farners), coves de Malvet (Santa Cristina d'Aro), coves del mas Asols, turó de l'Àliga, dels Lladres i costa d'en Cirera (massís de l'Ardenya).

Vitrina 6: edat de ferro: materials procedents de diversos jaciments de Solius.

Destrals de pedra polida.

Poblat ibèric de Plana Basarda (Santa Cristina d'Aro).

Vitrina 7: molins neolítics de llarga perduració.

Vitrina 8: Sant Feliu de Guíxols en època ibèrica i romana: poblat dels Guíxols i jaciment del monestir.

Vitrina 9: la Vall d'Aro en època romana.

– Conjunt d'àmfores majoritàriament de procedència submarina.

– Ceps i molins d'època romana de procedència submarina.

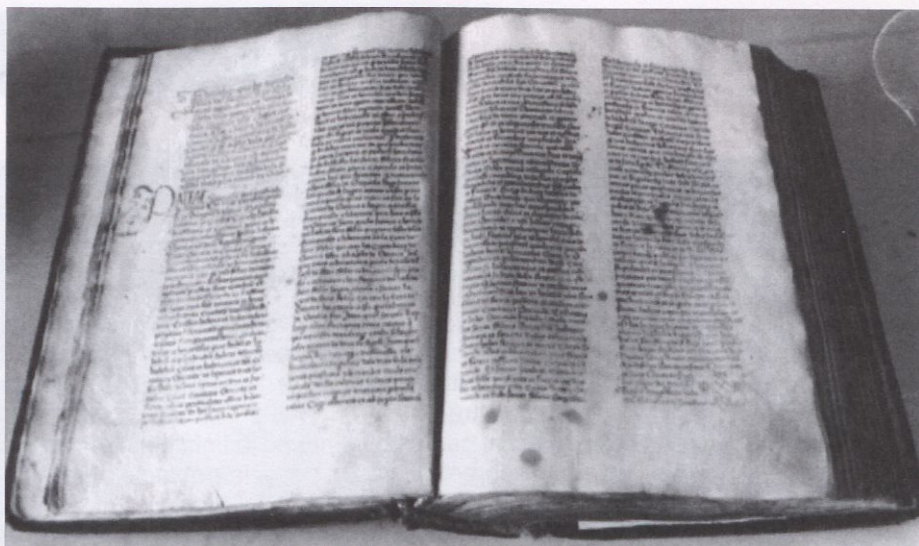
SALA II: CERÀMICA I VIDRE

Vitrina 1: forn del vidre de Bell-lloc, segle XIV. Ceràmica en verd i manganès procedent del Monestir, segle XIV.

Vitrina 2: ceràmica de reflexos metàl·lics, valenciana i catalana, procedent de diferents llocs de la ciutat, segle XVI-XVII.

– Capçalera de l'antic armari de l'Arxiu Municipal, 1605.

Vitrina 3: terrissa diversa trobada a diferents llocs de la ciutat, segle XVII-XIX.

Llibre vermell. Cartulari del s. XIV.

Vitrina 4: terrissa procedent de Castell d'Aro, segle XVIII-XIX.

– Àngels d'alabastre de factura desigual. Hom els atribueix al taller de l'escultor guixolenc Domènec Rovira, segle XVII.

Vitrina central: ponderals, ceràmica i objectes diversos.

Vitrina 5: ceràmica catalana blava de la ditada i d'orles diverses, procedent del monestir i de la casa Llagostera, segle XVII.

Vitrina 6: ceràmica catalana blava procedent de Sant Feliu, segle XVII-XVIII.

Xicres policromes de Villafeliche, segle XVIII.

Vitrina 7: porrons i peces de vidre de farmàcia, segle XVIII-XIX de procedència diversa.

Vitrina 8: càntirs, morratxes i altres objectes de vidre, segle XVIII-XIX.

Plafó A: rajoles del segle XVI.

Plafó B: rajoles catalanes i valencianes "de mostra", segle XVIII-XIX.

Plafó C: composició de rajoles amb la figura de la Mare de Déu del Carme, segle XVIII.

SALA III

– Filosa, segle XVIII-XIX.

– Caixes de mariner, segle XVIII-XIX.

– Canó del bot de salvament "Boera", 1889.

– Gouache del vaixell "Pablo Sensat". C. Riera, 1890.

– Diferents estris pertanyents al bot de salvament "Boera".

– Indústria del suro: eines i màquines.

SALA IV

– Dos retaules amb escenes de la Passió, de caire renaixentista, procedents del monestir. Autor anònim. Principis del segle XVII.

– retaule de Sant Grau, segle XVIII.

Vitrina 1: copó de plata repujada, segle XV-XVI.

Vitrina 2: creu processional de plata daurada, segle XVI-XVII.

Vitrines 3 i 4: cantorals del monestir, segle XVII.

– Finestrals i capitells procedents del monestir i de diverses cases de Sant Feliu, segle XIV-XVII.

– Talles de l'antiga església de Sant Joan, cremada durant els fets de la Setmanta Tràgica (1909).

ANNEX SALA IV

– Peu de l'altar major de la parròquia, 1577.

– *Ecce Homo* de terracotta procedent de les excavacions fetes a la Porta Ferrada durant la restauració de l'any 1931.

– Epígraf que l'Ajuntament dedicà a Pi Margall i a Mn. Jacint Verdaguer. Disseny de l'arquitecte general Guitart i obra de M. Fuxà, 1907.

– Diverses peces modernistes procedents de l'edifici del passeig conegut com la Duana o casa Ballllovera.

Vitrina: Plànols del monestir. Primera meitat del segle XVIII.

– Pintura:

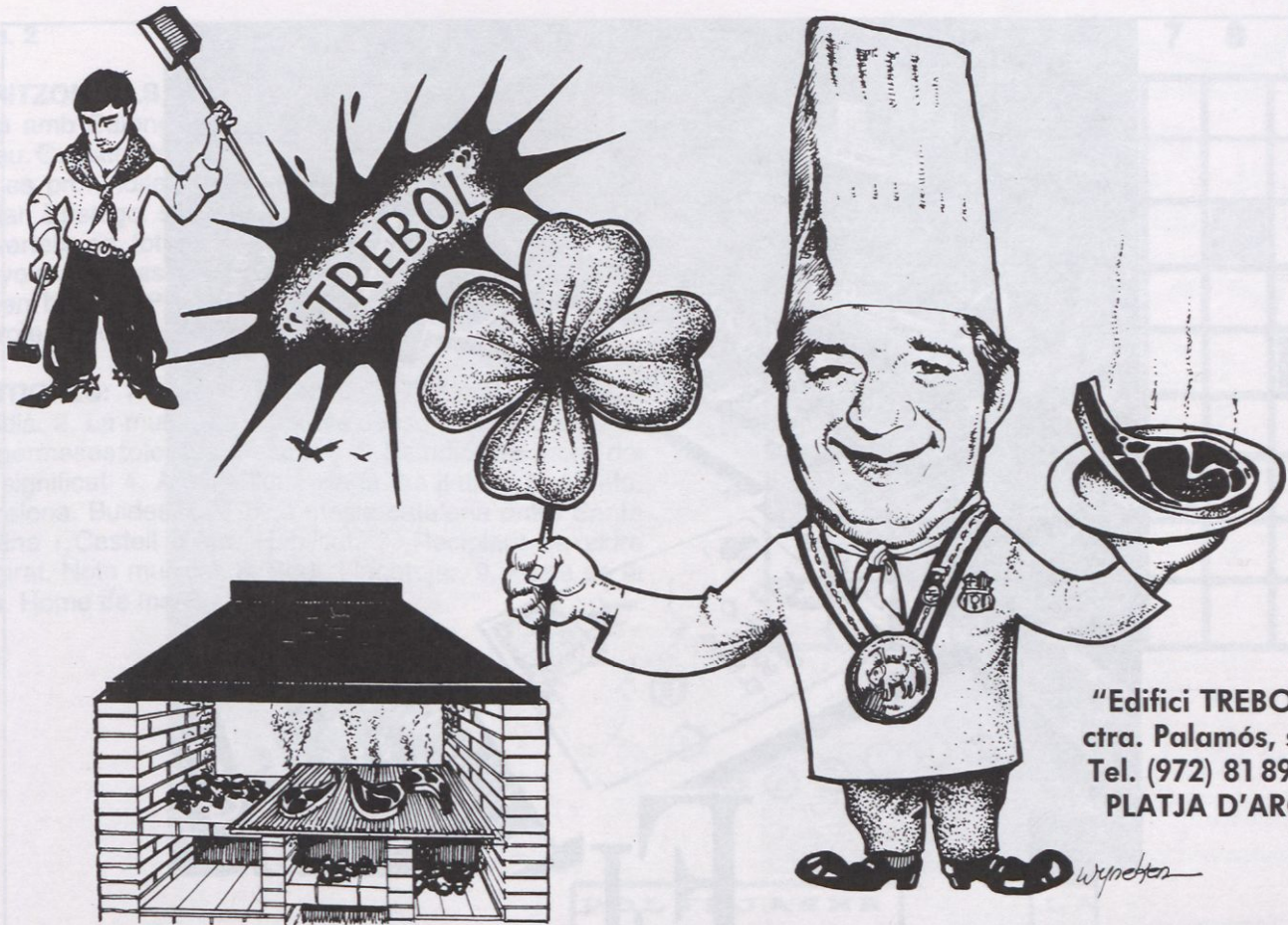
Josep Berga i Boada (1872-1924).

Josep Amat (1901-1991).

ÀNGEL JIMÉNEZ
Director de l'Arxiu i del Museu

RESTAURANT-GRILL

"Edifici TREBOL"
ctra. Palamós, s/n.
Tel. (972) 81 89 13
PLATJA D'ARO

Cristalleries Cial. de l'Alumini
COSTA BRAVA S.A.
Serralleria en alumini i cristalleries

**VIDRES PLANS
FUSTERIA ALUMINI
MAMPARES BANY**

Ctra. Santa Cristina d'Aro, s/n
Tel. (972) 81 82 15
PLATJA D'ARO (Girona)

EL VIATGE MÉS FANTÀSTIC

A través de la literatura, de la història, a través de tots aquells paratges on la ploma de l'escriptor és capaç de transportar-nos. El nostre suport a la cultura és el desig de compartir amb tots vosaltres les moltes meravelles

que nodreixen els municipis i ciutats de les comarques gironines. Per això us convidem a pujar amb nosaltres al tren que, mitjançant la lectura us portarà als indrets més fantàstics, i a la coneixença i estima del nostre país.

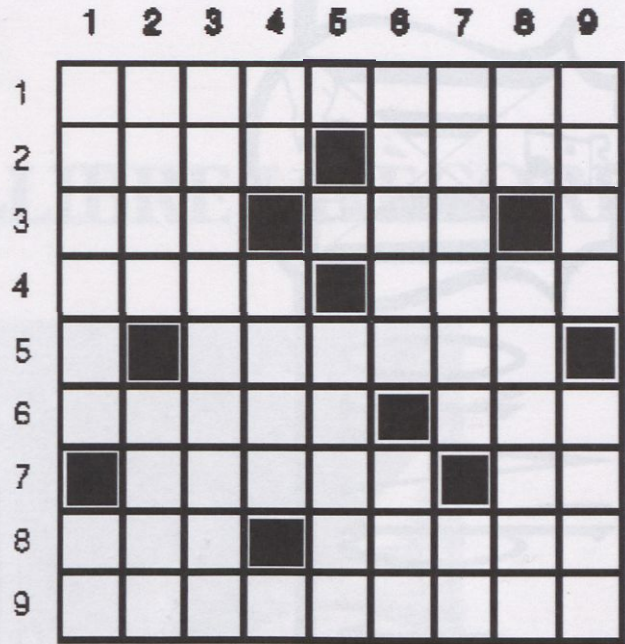
Diputació de Girona

oberts a la cultura

Núm. 2

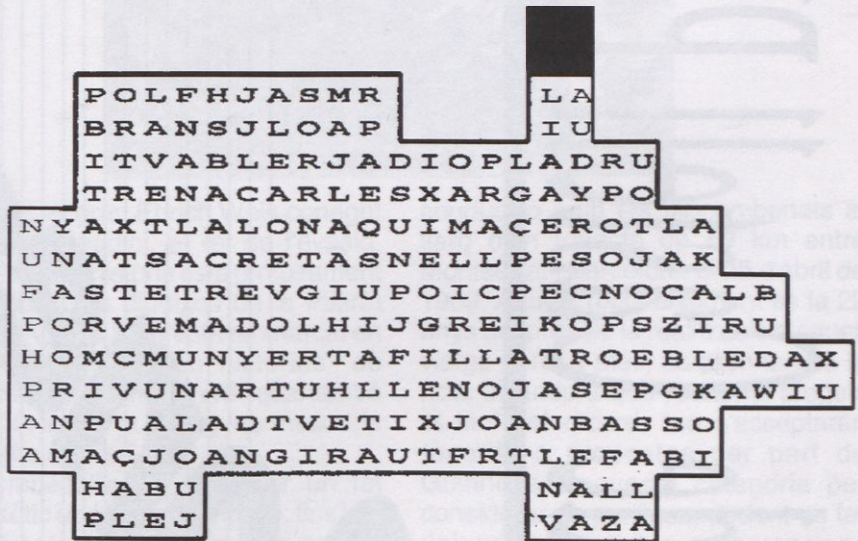
HORIZONTALS: 1. Coneguda cala de Platja d'Aro que limita amb Calonge. 2. Rei llegendari d'Atenes, pare de Teseu. Causant de la sarna. 3. Unitat d'il·luminació. Feineja per les profunditats marines. Consonant trencadissa. 4. Seglar. Ensalgo. 5. lode. Quan acompanya en Bernat es converteix en tot un símbol d'aquestes contrades. 6. Grinyola. Gallinassa. 7. També se l'anomenava sàrmata. Aliment bàsic. 8. Plaent. Anar a l'atzar, d'una banda a l'altra. 9. Profesió dedicada a l'ensenyança.

VERTICALS: 1. Menhir del barri de Treumal. Abans del meridià. 2. La munten els genets sense cap vergonya. Li són permeses totes les direccions. 3. Estudiós del mots i del seu significat. 4. A mitja llum. Rada. La llatina. 5. Àcrata. Barcelona. Buides. 6. Típica masia catalana entre Santa Cristina i Castell d'Aro. Habilitat. 7. Recipient de vidre capgirat. Nota musical. 8. Sodi. Llagotejar. 9. Fusta de la sella. Home de mar.

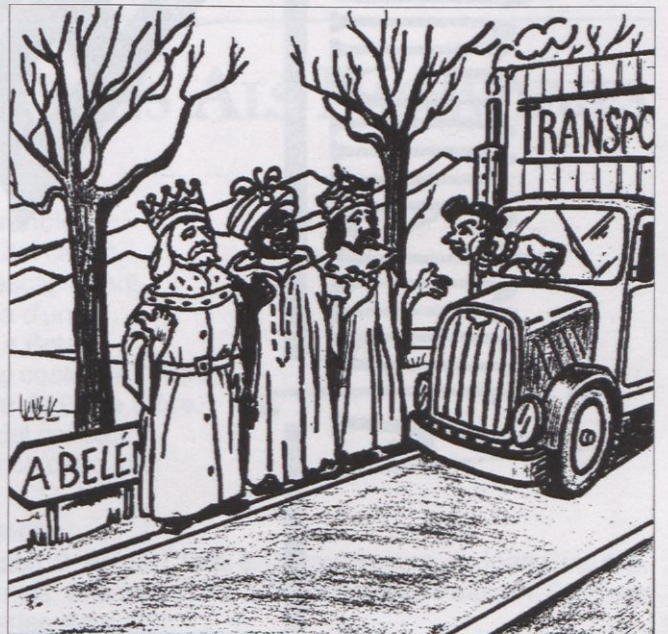

E
L
C A R R I L E T

Localitzeu en aquest embolic de lletres el nom i cognom de 9 representants municipals de la Vall d'Aro.

Les 7 diferències: Busqueu vuit diferències entre aquests dos dibuixos.

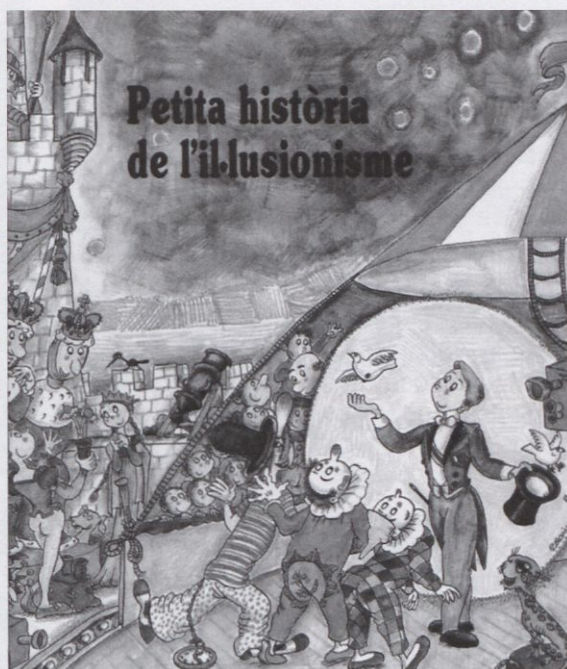
Ajuntament de Castell-Platja d'Aro

Bones Festes

XEVI: NOU LLIBRE I RÈCORD

El tàndem Xavier Sala - Pilarín Bayés continua treballant de ferm. Després de la sèrie sobre màgia publicada al llarg de l'estiu a les planes de EL PERIÓDICO, de publicar una sèrie de postals "olímpiques" i una biografia per a infants de Xevi, surt una nova publicació signada pel mag cristinenc.

Es tracta de "Petita història de l'il·lusionisme" un llibret destinat a la mainada en el qual es repassa breument la història d'aquest art des de les seves primeres manifestacions fins als temps actuals, amb especial atenció als grans mags de la segona meitat del segle XIX i la primera del segle XX, com Maskelyne, Doebler, Robinson, i

LIBRO
GUINNESS
DE LOS RECORDS

CERTIFICA QUE

XAVIER SALA ACOSTA ("XEVI")

condujo con los ojos vendados un trayecto de 69 km. el 25 de abril 1969, desde Montserrat hasta Barcelona ciudad, escoltado por la Guardia Civil y dos personas, en un Renault 6- (V. no)

Margarita Jordán
MARGARITA JORDÁN

sobretot, el gran Ehrich Weis conegut per Harri Houdini, el rei de l'evasió. L'interessant història està profusament il·lustrada pels dibuixos de la Pilarín Bayés. Aquest llibre està emmarcat en la col·lecció "Petites històries" de l'editorial Mediterrània, en la qual també es va incloure ja fa alguns mesos la biografia de Xevi.

També s'ha de ressaltar un fet anecdòtic i molt important que, fins i tot ha causat sorpresa al mateix artista. Es tracta de la inclusió en el LLIBRE GUINNESS DELS RÈCORDS de la

conducció amb els ulls embenats al llarg d'un trajecte de 69 km entre Montserrat i Barcelona el 25 d'abril de 1969. Aquest reconeixement es fa 22 anys després de la realització d'aquell viatge però, a més, sorprèn també la nota aclaridora que l'editorial afegeix al títol del rècord: "no s'acceptaran rècords o propostes per part de Guinness d'aquesta categoria per considerar-se perillosa, podent-se fer únicament amb les autoritzacions pertinents segons cada cas. Aquest rècord es publica excepcionalment".

1 2 3 4 5 6 7 8 9

1	B	E	L	L	A	D	O	N	A
2	E	G	E	U		A	C	A	R
3	L	X		B	U	S		Ç	
4	L	A	I	C		S	A	L	Ó
5	I		C	A	V	A	L	L	
6	U	D	O	L	A		F	E	M
7		A	L	A	N	A		P	A
8	A	M	E		E	R	R	A	R
9	M	A	G	I	S	T	E	R	I

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

Les 7 diferències:

- La porta del camió.
- El tub d'escapament.
- La corona d'un rei.
- L'accent a Belén.
- L'herba al costat de l'arbre.
- La branca de l'altre arbre.
- La roda del camió.
- El parabrisa del cotxe.

Sopa de lletres:

- Joan Bassó.
- Anicet Clara.
- Jaume Esteva.
- Joan Giraut.
- Antoni Juanals.
- Josep Llensa.
- Concepció Puigvert.
- Josep Sala.
- Carles Xargay.

ENRIC TRAPERO I SITJÀ

Pintor y dibujante, nacido en Tossa de Mar (Girona) en el año 1924.

Su afición por el dibujo le viene de niño, a la edad de seis años su maestro le hacía dibujar en la pizarra para que sus compañeros de clase copiaran los dibujos.

Más tarde frecuentó el Círculo Artístico de Barcelona, mientras trabajaba de dibujante en una editorial de la Ciudad Condal, matriculándose más tarde en la Escuela Superior de Bellas Artes para el estudio de la pintura, especializándose en las técnicas del óleo y la acuarela.

A los treinta años se traslada a vivir a París, donde comienza a realizar exposiciones personales y colectivas, después de unos años de residir en París se traslada a las islas Baleares donde maravillado por el paisaje, pinta en Ibiza, la galería de Arte MINORICA de Palma le prepara su primera exposición personal, de donde saldrían las numerosas exposiciones realizadas por toda la península española.

Sus obras han sido expuestas en galerías de arte en Barcelona, Madrid, Ibiza, Palma, Teruel, Valencia, Girona, etc. etc.

Pinta para un marchante que da a conocer su obra por Estados Unidos, con gran éxito en varios estados donde sus paisajes y figuras llegan a tener buena cotización.

Por encargo de una galería holandesa se traslada a Amsterdam a pintar paisajes holandeses donde reside durante un tiempo y de Holanda viaja a Bélgica, Alemania, Suiza, Italia, Turquía, exponiendo en varias ciudades de estos países con un gran éxito personal.

De Trapero son varios los artículos aparecidos en revistas especializadas de arte y prensa en general, siendo las críticas muy favorables, halagando su pintura figurativa y paisajista críticos de la talla de Tomás Ortiz, Santos Torroella, etc.

La obra de Trapero, muy variada en contenido donde aparecen figuras, paisajes, marinas, bodegones pero

Enric Trapero en su estudio.

toda ella con un denominador común por su buen quehacer técnico y una esmerada sensibilidad a la hora de plasmar cada escena.

Trapero maneja cada trazo gradúa y matiza el tema de sus lienzos dándole color y vida a cada lienzo que se aposenta en su caballete, este artista encuentra en la Vall d'Aro la inspiración artística que puede soñar cualquier pintor, como el mar, la montaña, el paisaje, la gente, etc.

Dando a conocer la Vall d'Aro en sus cuadros por varios países del mundo.

Aquí en la Vall d'Aro, presentó su obra en la sala de la Antigua Estación

de Santa Cristina donde tiene su estudio y residencia oficial.

J. J. GALLARDO

SANTA CRISTINA D'ARO

LA VALL, EL MAR i LA MUNTANYA

ZONA RESIDENCIAL

SISTEMA DE LECTURA PUBLICA
DE CATALUNYA.CASTELL - P.D'ARO

1317724942

CAFES ROURA

Santa Teresa, 24 - Tel. (972) 32 05 48 - 17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS
(Girona)

 costa brava